

اظهار نظر کارشناسی درباره: شور دوم لایحه «نظام جامع باشگاه‌داری در جمهوری اسلامی ایران»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شماره مسلسل: ۲۰۷۸۸

کد موضوعی: ۲۷۰

مرکز پژوهش‌های
مجلس شورای اسلامی

شماره ثبت:

۱۶۳

تاریخ انتشار:

۱۴۰۴/۳/۱۳

عنوان گزارش:

اظهارنظر کارشناسی درباره:

شور دوم لایحه «نظام جامع باشگاه‌داری در جمهوری اسلامی ایران»

نوع گزارش: پیش نویس قانونی □ راهبردی □ طرح/ لایحه ■ نظارتی □

نام دفتر:

مطالعات فرهنگی و آموزش (گروه ورزش، میراث فرهنگی و گردشگری)

تهیه و تدوین کنندگان:

محمدحسین قربانی (عضو هیئت علمی پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی)، مبین حاجی حسنی، صادق رنجبر (گروه ورزش، میراث فرهنگی و گردشگری)

همکاران:

امین پژمان، یحیی مزروعی ابیانه (دفتر مطالعات حقوقی)

مدیر مطالعه:

سعید شفیعا (گروه ورزش، میراث فرهنگی و گردشگری)

اظهارنظرکنندگان داخل مرکز:

سید محمدحسین فاطمی (دفتر مطالعات بخشی عمومی)، علی فرمان، نوید پاک‌نژاد (دفتر مطالعات زیربنایی)

ناظر علمی:

موسی بیات

گرافیک و صفحه آرایی:

سیده فاطمه ابوطالبی

ویراستار ادبی:

سیده مرضیه موسوی راد

واژه‌های کلیدی:

۱. نظام باشگاه‌داری

۲. باشگاه‌های ورزشی عمومی

۳. باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای

تاریخ شروع مطالعه:

۱۴۰۳/۱۱/۱

چکیده.....	۶
خلاصه مدیریتی.....	۷
۱. مقدمه.....	۸
۲. توصیف وضع موجود.....	۹
۳. قوانین بالادستی مرتبط با باشگاه‌داری.....	۱۱
۴. بررسی احکام لایحه.....	۱۲
۶. جمع‌بندی.....	۳۸
منابع و مأخذ.....	۳۹

فهرست جداول

جدول ۱. قوانین و اسناد بالادستی و مرتبط با نظام جامع باشگاه‌داری.....	۱۲
جدول ۲. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۱) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۱۳
جدول ۳. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۲) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۱۷
جدول ۴. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۳) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۱۹
جدول ۵. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۴) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۱۹
جدول ۶. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۵) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۲۱
جدول ۷. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۶) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۲۲
جدول ۸. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۷) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۲۳
جدول ۹. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۸) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۲۶
جدول ۱۰. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۹) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۲۷
جدول ۱۱. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۱۰) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۲۷
جدول ۱۲. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۱۱) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۲۷
جدول ۱۳. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۱۲) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۲۸
جدول ۱۴. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۱۳) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۲۹
جدول ۱۵. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۱۴) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۲۹
جدول ۱۶. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۱۵) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۳۰
جدول ۱۷. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۱۶) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۳۰
جدول ۱۸. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۱۷) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۳۱
جدول ۱۹. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۱۸) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۳۲
جدول ۲۰. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۱۹) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۳۲
جدول ۲۱. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۲۰) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۳۳
جدول ۲۲. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۲۱) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۳۴
جدول ۲۳. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۲۲) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۳۵
جدول ۲۴. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۲۳) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۳۶
جدول ۲۵. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۲۴) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۳۷
جدول ۲۶. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۲۵) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری.....	۳۸

فهرست اشکال

شکل ۱. چالش‌های نظام باشگاه‌داری ورزشی در ایران.....	۱۱
--	----

اظهار نظر کارشناسی درباره: شور دوم لایحه «نظام جامع باشگاه‌داری در جمهوری اسلامی ایران»

چکیده

در گزارش حاضر، ضمن بررسی وضعیت باشگاه‌داری در ایران، به بررسی کارشناسی لایحه نظام جامع باشگاه‌داری براساس متن مصوب مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۲ کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی پرداخته است. از جمله چالش‌های باشگاه‌داری در ایران را می‌توان به نبود ساختار صنفی، نامشخص بودن سیاست‌ها و کارکردهای باشگاه‌ها، ابهام در منافع مالی و معنوی، عدم هماهنگی بین ارکان باشگاه‌داری و نامتعادل بودن سرانه اماکن ورزشی اشاره کرد. با محوریت موارد مذکور، در شور دوم لایحه اصلاحات و الحاقاتی صورت گرفت و این لایحه با هفت فصل و مشتمل بر ۲۵ ماده به تصویب رسیده است. در مقایسه با لایحه اولیه ارسالی از سوی دولت که در تاریخ ۱۴۰۰/۰۵/۰۶ نیز با شماره ثبت (۷۰۸) اعلام وصول شد و دارای چهار فصل و ۱۵ ماده بوده است، لایحه مصوب کمیسیون در برگیرنده فصول، مواد، بندها و تبصره‌های قابل توجهی است که به کیفیت و جامعیت لایحه مذکور افزوده است. در این راستا می‌توان به الحاق «الزامات فرهنگی-اجتماعی» و «حمایت‌ها و تسهیلات» اشاره کرد که از یک سو موجبات توسعه فرهنگی باشگاه‌ها و از سوی دیگر شرایط و تسهیلات و حمایت‌هایی را برای باشگاه‌های ورزشی فراهم می‌آورد. علاوه بر موارد فوق، با الحاق احکامی موجبات توسعه ورزش در یامحور، دسترسی آسان و ارزان آحاد جامعه به ورزش، تشویق سرمایه‌گذاران به حضور در ورزش، تعیین منافع مالی و معنوی باشگاه‌ها و مبارزه با زورافزایی (دوپینگ) فراهم شده است. علاوه بر اصلاحات مطلوب انجام گرفته در نسخه لایحه، در این گزارش، موارد پیشنهادی از جمله اصلاح و الحاق برخی اصطلاحات، شکل‌گیری قانون هواداران و کارگزاری‌های نقل و انتقال بازیکنان، اصلاح شرایط تأسیس و فعالیت باشگاه‌های ورزشی، چگونگی ارائه حمایت‌ها و تسهیلات به باشگاه‌ها در تدوین آیین‌نامه‌های اجرایی ارائه شده است.

■ مسئله اصلی

باشگاه‌های ورزشی، به‌عنوان مبنای توسعه ورزش در دنیا محسوب می‌شوند. در ایران، تعداد ۳۳۷۸۶ باشگاه ورزشی وجود دارد. در حال حاضر باشگاه‌های ورزشی مطابق با «قانون اجازه تأسیس باشگاه ورزشی و ورزشگاه توسط مردم با نظارت دولت» مصوب ۱۳۶۹/۱۰/۱۸ فعالیت می‌کنند. قانون فوق، صرفاً بر تأسیس باشگاه‌های ورزشی و اجازه به وزارت ورزش و جوانان جهت تملک و بهره‌برداری از زمین‌های مربوطه و اراضی با کاربری ورزشی کشور تأکید دارد. نظر به تغییر و تحولات بسیاری که در داخل و خارج از کشور در حوزه باشگاه‌داری وقوع یافته، قانون مذکور نمی‌تواند جوابگوی نیازمندی‌های باشگاه‌های ورزشی کشور باشد و شرایط توسعه آنها را فراهم نمی‌آورد. علاوه بر این باشگاه‌های ورزشی کشور با مشکلات عدیده‌ای از سیاستگذاری، نظارت، مسائل اخلاقی و فرهنگی تا موضوعات مالیاتی، صنفی و ساختاری روبه‌رو بوده که نیازمند وضع قوانین جدیدی در این حوزه است.

■ نقاط قوت و ضعف طرح و لایحه

لایحه، دارای نوآوری‌ها و نقاط قوت قابل توجهی بوده که برخی از آنها در زیر اشاره شده است:

- ایجاد هماهنگی و شفافیت در وظایف وزارت ورزش و جوانان، فدراسیون‌ها و باشگاه‌های ورزشی،
- تعیین اتحادیه باشگاه‌های ورزشی و اتحادیه باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای به‌عنوان یکی از ارکان مهم باشگاه‌داری و شفاف‌سازی نقش و وظایف آنها،
- تأکید بر رشد ورزش‌های پایه، پُرمدال، مدال آور و ورزش‌های سنتی، آیینی، بومی و محلی و واجد ارزش و همچنین ورزش بانوان،
- تقویت بنیان‌های فرهنگی و اخلاقی در باشگاه‌ها،
- تأکید بر ممنوعیت عرضه و توزیع انواع قرص‌ها، آمپول‌ها، داروها، مکمل‌ها و مواد نیروزای مجاز و غیرمجاز در محل کلیه باشگاه‌های ورزشی،
- ایجاد بستر شفافیت و لازم‌الاجرا شدن حقوق ناشی از حق پخش رسانه‌ای ورزش،
- احتساب و جوه هزینه‌های صورت گرفته توسط بخش خصوصی برای توسعه زیرساخت اختصاصی باشگاه‌های ورزشی بانوان، جانبازان، توان‌یابان و احداث اماکن ورزش زورخانه‌ای و پهلوانی با اولویت مناطق کم‌برخوردار و سرانه ورزشی زیر میانگین کشوری به‌عنوان اعتبار مالیاتی،
- حمایت از سیاست‌های کلی توسعه دریامحور از طریق توسعه باشگاه‌های ورزشی دریامحور و رشته‌های ورزشی آبی در بستر سواحل شمالی و جنوبی و رودخانه‌های کشور،
- افزایش دسترسی آسان مردم و سازمان‌های مردم‌نهاد و داوطلبانه به خدمات ورزشی رایگان و ارزان قیمت از طریق هیئت‌های ورزشی و بهره‌گیری آنها از اماکن ورزشی در اختیار وزارت ورزش و جوانان،
- بهبود ارائه خدمات فنی و علمی در باشگاه‌ها با به‌کارگیری مسئولین فنی در باشگاه‌ها و ایجاد اشتغال برای دانش‌آموختگان رشته‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی،
- تعیین منابع درآمدی و حقوق مادی و معنوی باشگاه‌های ورزشی.

■ پیشنهادهای مرکز پژوهش‌ها

۱. استفاده از کلیه اماکن ورزشی دولتی و اماکن ورزشی موضوع مواد (۱۲ و ۲۲) این قانون به مدت دو ساعت روزانه برای دسترسی آسان و ارزان به ورزش،

۲. بازتعریف اصطلاح «مسئولیت اجتماعی» در جزء «۲۱» در بافت و ساختار ورزش و باشگاه‌های ورزشی،
۳. الحاق قانون هواداران باشگاه و سازوکارهای جذب و ساماندهی فعالیت‌های هواداران و تقویت هویت اجتماعی، ملی و اجرای برنامه‌های فرهنگی - اجتماعی و حمایت از باشگاه در رویدادهای ورزشی به لایحه،
۴. الحاق تأسیس کارگزاری‌های نقل و انتقال بازیکنان و مربیان ورزشی و چگونگی فعالیت آنها،
۵. تدوین دوره‌های بلندمدت سه یا چهارساله جهت تدوین آیین‌نامه‌های فرهنگی - اجتماعی،
۶. طرح «مسئول فرهنگی و مسئولیت اجتماعی» صرفاً برای باشگاه‌های حرفه‌ای،
۷. اصلاح شرایط متقاضیان تأسیس باشگاه با محوریت امکان کسب مجوز توسط اماکن عمومی با دارا بودن توافق نامه هیئت‌امنا.
۸. گسترش دامنه سپری کردن دوران خدمت سربازی توسط ورزشکاران علاوه بر باشگاه‌های نیروهای مسلح در سایر باشگاه‌ها با تأیید ستاد کل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران،
۹. استفاده بیشتر از ظرفیت‌های بخش خصوصی و جلب مشارکت‌های مردمی و سازمان‌های مردم‌نهاد داوطلبانه در راستای کاهش تصدی‌های دولت و مؤسسات و نهاد‌های عمومی غیردولتی و تحقق سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در فصل پنجم.
۱۰. تقویت وظیفه مهم فدراسیون‌های ورزشی و نقش اساسی باشگاه‌ها در توسعه ورزش‌های پایه و الکترونیک.

۱. مقدمه

لایحه نظام جامع باشگاه‌داری در جمهوری اسلامی ایران ابتدا در تاریخ ۱۴۰۰/۰۴/۲۰ بنا به پیشنهاد وزارت ورزش و جوانان به تصویب هیئت‌وزیران رسید و در تاریخ ۱۴۰۰/۰۵/۰۶ نیز با شماره ثبت (۷۰۸) اعلام وصول شد و سرانجام پس از بررسی جزئیات آن در تاریخ ۱۴۰۲/۰۳/۰۸ مصوبه کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی را دریافت کرد. اصلاحات صورت گرفته در کمیسیون فرهنگی شامل اصلاح و الحاق در برخی از ماده‌ها بوده است؛ به طوری که تعداد مواد لایحه مذکور از ۱۵ ماده و ۳ تبصره و ۴ فصل به ۲۳ ماده و ۱۴ تبصره و ۶ فصل تغییر یافت [۱]. سرانجام با توجه به شروع کار جدید دوره دوازدهم مجلس شورای اسلامی و هم‌زمانی آن با شروع کار دولت، این لایحه مجدداً در راستای توسعه و اعمال اصلاحات لازم در دستور کار کمیته تخصصی کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی قرار گرفت و در نهایت در مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۲ با تعداد هفت فصل و مشتمل بر ۲۵ ماده در کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است [۲]. در گزارش حاضر به بررسی کارشناسی لایحه نظام جامع باشگاه‌داری بر اساس این مصوبه پرداخته شده است.

۲. توصیف وضع موجود

لایحه نظام جامع باشگاه‌داری همان‌طور که از عنوان آن بر می‌آید باید بتواند چالش‌ها و نابسامانی‌های باشگاه‌های ورزشی جمهوری اسلامی ایران را پوشش دهد؛ چراکه در حال حاضر ۳۳۷۸۶ باشگاه ورزشی فعال در کشور در حال فعالیت هستند [۳] که اکثر آنها نیز در راستای ارائه خدمات عمومی ورزشی و تعداد محدودی نیز در راستای ورزش حرفه‌ای (هفت باشگاه آلومینیوم اراک، استقلال تهران، فولاد خوزستان، فولاد مبارکه سپاهان، گل‌گهر سیرجان، پرسپولیس تهران و تراکتور تبریز) در حال فعالیت هستند. لذا نظام‌مندسازی فعالیت‌های باشگاه‌های ورزشی عمومی و حرفه‌ای و همچنین ارائه تسهیلات و مشوق‌های کارآمد برای تمامی ارکان این حوزه می‌تواند زمینه‌های توسعه ورزش کشور را فراهم آورد.

بررسی وضعیت اماکن ورزشی در اختیار وزارت ورزش و جوانان نیز حکایت از آن دارد که حدود ۱۰۰۰۰ مکان ورزشی تحت پوشش وزارت ورزش و جوانان است که از این تعداد تنها حدود ۳۰۰۰ مجموعه در اختیار بخش خصوصی بوده و بیش از ۷۰۰۰ مجموعه نیز در اختیار وزارت ورزش و جوانان است که مشخصاً بخشی از این اماکن در اختیار هیئت‌های ورزشی استان‌ها و شهرستان‌هاست و بخشی نیاز به بازسازی داشته و یا متقاضی برای استفاده از آنها وجود ندارد. علاوه بر اماکن ورزشی موجود، براساس گزارش وزارت ورزش و جوانان در پایان سال ۱۴۰۲، تعداد ۳۴۲۸ پروژه ورزشی ناتمام در کشور وجود داشته است [۳]. از طرفی مجموع درآمد اختصاصی حاصل از واگذاری اماکن ورزشی وزارت ورزش و جوانان در طول سال‌های ۱۴۰۱، ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ به ترتیب ۱۴۰۳، ۳۱۰ و ۲۰۱ میلیارد تومان بوده است [۴].

به‌رغم وجود باشگاه‌ها و زیرساخت‌های ورزشی فوق‌الذکر، همچنان سرانه‌های ورزشی کشور که حدود ۸۴ سانتی‌متر مربع به‌ازای هر نفر است، فراهم‌کننده دسترسی مطلوب مردم به اماکن ورزشی نیست. علاوه بر این، به‌دلیل عدم انجام آمایش سرزمینی، ساخت و پراکندگی باشگاه‌ها در کشور بر مبنای نیازها و علائق مردم نبوده و این موضوع موجب شده است تا در برخی از نقاط کشور اماکن ورزشی ساخته شود که متقاضی برای راه‌اندازی باشگاه ورزشی در آن وجود ندارد و استقبالی از آن نمی‌شود. از سوی دیگر، در زمینه قیمت‌گذاری خدمات باشگاه‌های ورزشی، به‌رغم اینکه مطابق با جزء «۲۳» بند «الف» ماده (۱) قانون اهداف و وظایف وزارت ورزش و جوانان تعرفه و قیمت ارائه خدمات ورزشی و تندرستی پس از تصویب هیئت‌وزیران به‌صورت سالیانه تعیین می‌شود، اما به‌دلیل نظارت ناکافی، این تعرفه اجرایی نمی‌شود و شهریه‌های رایج در باشگاه‌های کشور، بیانگر قیمت‌های بالای خدمات ورزشی و در نتیجه عدم استطاعت مالی بخش قابل توجهی از جامعه جهت بهره‌مندی از خدمات باشگاه‌هاست. بنابراین مردم جهت استفاده از باشگاه‌ها و اماکن ورزشی هزینه‌های بالایی را متحمل می‌شوند؛ این مصادیق بیانگر این است که وزارت ورزش و جوانان نتوانسته است به‌وظیفه قانونی خود در اجزای «۱» و «۲۵» بند «الف» ماده (۴) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان که در رابطه با تحقق دسترسی آسان و ارزان عموم مردم به ورزش و ارائه تربیت‌بدنی رایگان است، دست یابد [۵]. در حالی که مطالعات انجام شده از افزایش میزان کم‌حرکی و چاقی در ایران حکایت دارد. به‌طوری‌که میزان کم‌حرکی به بیش از ۷۰ درصد رسیده است و ۴۷ درصد مردم دارای اضافه وزن و ۲۳ درصد دارای چاقی هستند [۶]. بنابراین دو موضوع دسترسی و قیمت خدمات باشگاه‌های ورزشی از جمله ضرورت‌هایی است که باید در لایحه حاضر به‌طور ویژه مورد توجه قرار گیرد.

در حوزه باشگاه‌های ورزشی مطابق با جزء «۲۳» بند «الف» ماده (۱) و بند «چ» ماده (۲) قانون اهداف و وظایف وزارت ورزش و جوانان صدور مجوز تأسیس باشگاه‌های ورزشی بر عهده وزارت ورزش و جوانان است [۷]. علاوه بر این مطابق با جزء‌های «۱»، «۶» و «۱۰» بند «الف» ماده (۱) قانون مذکور، نظارت بر فعالیت‌های ورزشی از جمله فعالیت باشگاه‌های ورزشی نیز بر عهده وزارت ورزش و جوانان است. گرچه در سال‌های اخیر اقداماتی در راستای رتبه‌بندی باشگاه‌ها انجام گرفته است، اما همچنان در امر برنامه‌ریزی و جهت‌دهی فعالیت‌های باشگاه‌ها در کشور مشکلات قابل توجهی وجود دارد. در این راستا، باید تأکید کرد، جایگاه و کارکرد باشگاه‌ها در راستای توسعه ورزش همگانی نامشخص است و باشگاه‌های ورزشی به‌دور از سیاست‌ها و حمایت‌های بالادستی تشکیل و فعالیت می‌کنند.

در کنار وزارت ورزش و جوانان، فدراسیون‌های ورزشی نیز مطابق با بند «۱۸» ماده (۷) اساسنامه فدراسیون‌های آماتوری، اعلام‌نظر تخصصی

در ارتباط با صدور پروانه فعالیت باشگاه‌ها و عملکرد فنی باشگاه‌ها در رشته / رشته‌های تحت پوشش بر عهده فدراسیون‌هاست. مطابق با این بند، بررسی و نظارت فنی باشگاه‌ها بر عهده فدراسیون‌هاست و وزارت ورزش و جوانان در راستای صدور، لغو و یا تمدید پروانه فعالیت باشگاه از فدراسیون مربوطه استعلامات لازم را دریافت می‌کند. فعالیت‌های آموزشی و فنی در باشگاه‌های ورزشی و نیروی انسانی آنها (سر مربی، مربی و...) باید با مجوز وزارت ورزش و جوانان زیر نظر فدراسیون مربوطه انجام گیرد. فدراسیون‌های ورزشی، مجموعه اقدامات و فعالیت‌های خود در حیطه باشگاه‌های ورزشی را با استفاده از هیئت‌های ورزشی انجام می‌دهند. در حال حاضر، تعداد ۱۷۰۰۰ هیئت ورزشی در کشور وجود دارد. این هیئت‌ها، شامل هیئت‌های ورزشی استان و شهرستان است. نکته قابل توجه این است که توازن بین هیئت‌ها و اماکن ورزشی وجود ندارد و این باعث شده است تا برخی از هیئت‌های ورزشی به دلیل عدم برخورداری از زیرساخت‌های ورزشی، نتوانند در اجرای مأموریت‌های خود موفق عمل کنند.

مطابق با بند «ح» ماده (۲) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان اتحادیه باشگاه‌های ورزشی در راستای نظارت و تأمین حقوق صنفی اعضا و با مجوز وزارت ورزش و جوانان تشکیل می‌شود. این حکم در حالی است که تاکنون اقدامی در راستای تشکیل اتحادیه‌ها انجام نگرفته و موضوعات صنفی باشگاه‌ها بدون متولی است. از سوی دیگر، اتحادیه‌ها به عنوان بازوهای نظارتی، حمایتی و هماهنگ کننده می‌توانند در ایفای مأموریت‌های وزارت ورزش و جوانان و فدراسیون‌های ورزشی نقش مهمی را ایفا کنند [۷].

با توجه به موارد فوق، وزارت ورزش و جوانان، فدراسیون‌های ورزشی، اتحادیه‌ها و باشگاه‌ها به عنوان مهم‌ترین ارکان باشگاه‌داری در ایران تلقی می‌شود و در نتیجه، تعیین وظایف و نوع ارتباطات و هماهنگی بین آنها، از جمله مواردی است که در لایحه نظام جامع باشگاه‌داری باید به دقت تشریح شود.

در طول سال‌های اخیر همواره در ورزش، چالش‌ها و مشکلاتی در زمینه اخلاق و فرهنگ وجود داشته است. مدیریت ناکارآمد، بد اخلاقی ورزشکاران معروف در داخل و خارج از زمین مسابقه، سوء استفاده‌های اخلاقی، تبانی، مشکلات مربوط به بازنمایی‌های فرهنگی هواداران ورزشی شامل فحاشی، ناسزا و تخریب اموال عمومی از جمله این چالش‌ها و مشکلات در زمینه اخلاق و فرهنگ در ورزش کشور است. خسارات ۲۰۰ میلیونی هواداران دو تیم پرسپولیس و سپاهان به ورزشگاه آزادی در بهار سال ۱۳۹۸ [۷]؛ توهین و فحاشی بسیاری از تماشاگران تیم‌های لیگ برتری به ویژه در بازی‌های حساس در سال‌های اخیر فوتبال ایران از جمله در بازی دو تیم پرسپولیس تهران و سپاهان اصفهان در سال ۱۴۰۳ [۸] و پرونده مربوط به تبانی داوران در فوتبال ایران (۱۴۰۳) [۹] تنها برخی از مصادیق دلالت کننده بر وجود مشکلات جدی در زمینه اخلاق و فرهنگ در ورزش کشور است. از سوی دیگر، دوپینگ و استفاده از مواد نیروزا ممنوعه در باشگاه‌ها و تیم‌ها مهم‌ترین تهدید برای سلامتی ورزشکاران است. این تهدید آن قدر خطرناک و جدی است که در بلندمدت عوارض مختلف قلبی - عروقی، کبدی، اسکلتی، عوارض هورمونی و روان‌شناختی ایجاد می‌کند و در پاره‌ای از موارد سبب مرگ ورزشکاران می‌شود. همچنین دوپینگ سبب تضعیف ارزش‌های ورزشی همچون احترام، صداقت و بازی جوانمردانه است. به دلیل ناآگاهی ورزشکاران و دسترسی آسان به مواد نیروزا برخی از باشگاه‌های ورزشی به ویژه باشگاه‌های بدن‌سازی اقدام به تجویز مواد نیروزا در سطح باشگاه‌های بدن‌سازی می‌کنند که این مورد نه تنها سبب تهدید سلامت ورزشکاران می‌شود، بلکه به اعتبار ورزش نیز لطمه وارد می‌کند و در نهایت با کاهش اعتماد عمومی به محیط‌های ورزشی به عنوان یک مانع در جهت توسعه ورزش عمل می‌کند. موارد فوق، بیانگر نقش و جایگاه فرهنگ و اخلاق و همچنین لزوم توجه به رویکردهای مقابله با دوپینگ و استفاده از مواد نیروزا ممنوعه در نظام باشگاه‌داری کشور است.

به طور کلی، با توجه به بررسی مطالعات و همچنین با توجه به مصاحبه‌ها و جلسات کارشناسی انجام شده با نخبگان، مهم‌ترین چالش‌های نظام باشگاه‌داری ورزشی را می‌تواند در قالب موارد ۱۵ گانه شکل زیر خلاصه کرد:

شکل ۱. چالش‌های نظام باشگاه‌داری ورزشی در ایران

مأخذ: برگرفته از مصاحبه‌ها و جلسات کارشناسی با نخبگان.

۳. قوانین بالادستی مرتبط با باشگاه‌داری

از مهم‌ترین قوانین و اسناد بالادستی مرتبط با نظام جامع باشگاه‌داری جمهوری اسلامی ایران می‌توان به ذیل اشاره کرد:

جدول ۱. قوانین و اسناد بالادستی و مرتبط با نظام جامع باشگاه‌داری

ردیف	عنوان	تاریخ تصویب
۱	قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران	۱۳۵۸/۰۹/۱۲
۲	قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان	۱۳۹۹/۰۶/۱۶
۳	قانون اجازه تأسیس باشگاه ورزشی و ورزشگاه توسط مردم با نظارت دولت	۱۳۶۹/۱۰/۱۸
۴	آیین‌نامه اجرایی قانون اجازه تأسیس باشگاه ورزشی و ورزشگاه توسط مردم با نظارت دولت	۱۳۷۰/۱۰/۱۵
۵	قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران مصوب	۱۳۵۱/۱۲/۲۲
۶	نظام‌نامه فرهنگی ورزش کشور با اصلاحات و الحاقات بعدی (مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی)	۱۳۹۵/۰۳/۲۵
۷	نقشه مهندسی فرهنگی کشور	۱۳۹۱/۱۲/۱۵
۸	سند تحول بنیادین آموزش و پرورش	۱۳۹۰/۰۷/۰۵
۹	قانون مدیریت خدمات کشوری	۱۳۸۶/۰۷/۰۸
۱۰	سیاست‌های کلی توسعه دریامحور ابلاغی مقام معظم رهبری	۱۴۰۲/۰۸/۱۶
۱۱	قانون جهش تولید دانش‌بنیان	۱۴۰۱/۰۲/۱۱
۱۲	قانون برنامه هفتم پیشرفت کشور	۱۴۰۳/۰۴/۱۲

مأخذ: نگارنده.

در بین قوانین موجود در زمینه باشگاه‌داری، قانون برنامه هفتم پیشرفت کشور، قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان و قانون اجازه تأسیس باشگاه ورزشی و ورزشگاه توسط مردم با نظارت دولت و آیین‌نامه اجرایی آن، سه مورد از قوانینی بوده که به‌طور مستقیم موضوع باشگاه‌های ورزشی را مورد تأکید قرار داده است. در برنامه هفتم توسعه نیز، به خصوص در ماده (۷۸) به موضوع حق پخش تلویزیونی و نظام پایش مالی و پیشرفت سرمایه‌گذاری پایدار در باشگاه‌ها اشاره دارد. در قانون، اهداف و وظایف وزارت ورزش و جوانان به وظایف این وزارتخانه در زمینه صدور و لغو پروانه تأسیس و فعالیت اتحادیه باشگاه‌های ورزشی، باشگاه‌ها، اماکن و مراکز ارائه‌دهنده خدمات ورزشی و همچنین تعیین تعرفه و قیمت ارائه خدمات ورزشی و تندرستی و هزینه صدور پروانه باشگاه و مجوز احداث ورزشگاه تأکید شده است. از بین این سه قانون، قانون اجازه تأسیس باشگاه ورزشی و ورزشگاه توسط مردم با نظارت دولت به شکل مفصل‌تری بر تأسیس باشگاه‌های ورزشی و اجازه به وزارت ورزش و جوانان جهت تملک و بهره‌برداری از زمین‌های مربوطه و اراضی با کاربری ورزشی کشور تأکید دارد.

۴. بررسی احکام لایحه

فصل اول: کلیات

این فصل، مشتمل بر دو ماده بوده و طی آن به تعریف اصطلاحات و اهداف نظام جامع باشگاه‌داری پرداخته شده است. ماده (۱): در این ماده به اصطلاحات به کار رفته در قانون و شرح معانی آنها پرداخته شده است. در مجموع در لایحه مصوب کمیسیون، تعداد ۲۱ اصطلاح مورد تصویب قرار گرفته است.

جدول ۲. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۱) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۱)	-	تعاریف: اصطلاحات به‌کار رفته در این قانون در معانی مشروح ذیل است:	تأیید این بخش از حکم
	جزء «۱»	وزارت: وزارت ورزش و جوانان	تأیید این بخش از حکم
	جزء «۲»	نظام جامع: سندی است قانونی مبین ارکان باشگاه‌داری ورزشی کشور که در چارچوب مقررات تعیین شده در راستای اجرای قانون وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان تدوین شده است.	پیشنهاد اصلاحی: نظام جامع: نظام جامع باشگاه‌داری قانونی است مبین ارکان باشگاه‌داری ورزشی کشور که در چارچوب مقررات تعیین شده این قانون در راستای اجرای قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان تدوین شده است.
	جزء «۳»	فدراسیون: فدراسیون‌های ورزشی	تأیید این بخش از حکم
	جزء «۴»	رشته‌های ورزشی سنتی، آیینی، بومی و محلی: به رشته‌های ورزشی اطلاق می‌شود که خاستگاه آن کشور جمهوری اسلامی ایران است.	تأیید این بخش از حکم
	جزء «۵»	رشته‌های ورزشی واجد ارزش: به رشته‌های ورزشی اطلاق می‌گردد که از حیث فرهنگ اسلامی-ایرانی واجد اهمیت و اولویت باشد.	تأیید این بخش از حکم
	جزء «۶»	رشته‌های ورزشی رتبه و نشان (مدال) آور: به رشته‌های ورزشی اطلاق می‌شود که در ادوار بازی‌های المپیک و پارالمپیک برای جمهوری اسلامی ایران رتبه و نشان (مدال) کسب نموده‌اند.	تأیید این بخش از حکم
	جزء «۷»	رشته‌های ورزشی پایه: به رشته‌های ورزشی اطلاق می‌شود که بسترسازی مناسب را برای ترویج و تعمیم برخی از رشته‌های ورزشی ایجاد می‌نمایند.	تأیید این بخش از حکم
	جزء «۸»	رشته‌های ورزشی پررتبه و پر نشان (مدال): به رشته‌های ورزشی اطلاق می‌شود که در بازی‌های المپیک، بازی‌های پارالمپیک، بازی‌های آسیایی و بازی‌های پار آسیایی دارای رشته‌ها و مواد متعددی می‌باشد.	تأیید این بخش از حکم
	جزء «۹»	رشته‌های ورزشی پر مخاطب: رشته‌های ورزشی هستند که مورد اقبال و توجه تعداد بیشتری از مردم جامعه قرار دارند.	تأیید این بخش از حکم
	جزء «۱۰»	رده‌های پایه: به رده‌های نونهالان، نوجوانان و جوانان اطلاق می‌شود که ورزشکاران در آن سطوح فعالیت دارند.	تأیید این بخش از حکم
جزء «۱۱»	باشگاه ورزشی: به مؤسسه‌ای فرهنگی- ورزشی اطلاق می‌شود که توسط اشخاص حقیقی یا حقوقی با مجوز وزارت تأسیس می‌شود و با هدف تعلیم و تعمیم سلامت جسمی، روحی و روانی افراد جامعه مبتنی بر ارزش‌های اسلامی و اصول علمی، ایجاد فضای کسب‌وکار و به دست آوردن رتبه و نشان (مدال) در یک یا چند رشته ورزشی مطابق ضوابط فنی و عمومی مربوطه فعالیت می‌کند.	تأیید این بخش از حکم	

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۱)	جزء «۱۲»	باشگاه ورزشی حرفه‌ای: به باشگاه ورزشی اطلاق می‌شود که توسط اشخاص حقوقی تأسیس و از صلاحیت‌های لازم در چارچوب ضوابط تعیین شده در ماده (۵) این قانون، مقررات و ضوابط فنی هر رشته ورزشی برخوردار است و با هدف تعلیم و تعمیم سلامت جسمی، روحی و روانی افراد جامعه و کسب انتفاع مالی با رعایت ارزش‌های اسلامی فعالیت می‌نماید.	تأیید این بخش از حکم
	جزء «۱۳»	ورزشگاه: مکان ورزشی که دارای جایگاه تماشاگر بوده و از معیارها و ضوابط فنی مورد تأیید وزارت برای برگزاری رویدادها، مسابقات و فعالیت‌های ورزشی برخوردار است.	تأیید این بخش از حکم
	جزء «۱۴»	اتحادیه باشگاه‌های ورزشی: شخصیت حقوقی مستقل و غیر انتفاعی متشکل از باشگاه‌های ورزشی است که در کلیه زمینه‌های ورزشی تأسیس و پس از تأیید اساسنامه توسط وزارت فعالیت می‌نماید. تبصره- اتحادیه باشگاه‌های ورزشی با هدف نظارت و تأمین حقوق صنفی باشگاه‌داران دارای مجوز باشگاه‌داری عضو با مجوز وزارت تشکیل می‌شود.	پیشنهاد اصلاحی: اتحادیه باشگاه‌های ورزشی: شخصیت حقوقی مستقل و غیر انتفاعی متشکل از باشگاه‌های ورزشی تأسیس و پس از تأیید اساسنامه توسط وزارت فعالیت می‌نماید.
	جزء «۱۵»	اتحادیه باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای: شخصیت حقوقی مستقل و انتفاعی است که متشکل از باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای تأسیس و پس از تأیید اساسنامه توسط وزارت فعالیت می‌نماید. تبصره- اتحادیه باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای با هدف نظارت و تأمین حقوق صنفی باشگاه‌داران دارای مجوز باشگاه حرفه‌ای و با مجوز وزارت تشکیل می‌شود.	پیشنهاد اصلاحی: اتحادیه باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای: شخصیت حقوقی مستقل و انتفاعی است که متشکل از باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای عضو، تأسیس و پس از تأیید اساسنامه توسط وزارت فعالیت می‌نماید.
	جزء «۱۶»	پروانه فعالیت باشگاه: مجوزی است که به منظور فعالیت باشگاه‌داری، در عرصه ورزشی بر اساس بند «۱۱» این ماده با تأیید فنی فدراسیون مربوطه از سوی وزارت صادر می‌گردد. کلیه باشگاه‌های دارای پروانه، عضو اتحادیه باشگاه‌های ورزشی شده و مطابق ضوابط و مقررات تعیین شده از سوی وزارت، فعالیت می‌نمایند.	پیشنهاد اصلاحی: پروانه فعالیت باشگاه: مجوزی است که به منظور فعالیت باشگاه‌داری، در عرصه ورزشی بر اساس بند «۱۱» این ماده با تأیید فنی فدراسیون مربوطه از سوی وزارت صادر می‌گردد. کلیه باشگاه‌های دارای پروانه، عضو اتحادیه باشگاه‌های ورزشی شده و مطابق قوانین و مقررات با نظارت وزارت، فعالیت می‌نمایند.
	جزء «۱۷»	پروانه فعالیت باشگاه حرفه‌ای: مجوزی است که به منظور فعالیت باشگاه‌داری، در عرصه حرفه‌ای بر اساس بند «۱۲» این ماده با تأیید فدراسیون مربوطه از سوی وزارت صادر می‌گردد. کلیه باشگاه‌های دارای پروانه باشگاه‌داری حرفه‌ای، عضو اتحادیه باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای شده و با ضوابط و مقررات تعیین شده از سوی وزارت فعالیت می‌نمایند. تبصره- مصادیق رشته‌های ورزشی بند‌های «۴» تا «۱۰» این ماده توسط وزارت در آیین‌نامه اجرایی این قانون تعیین می‌گردد.	پیشنهاد اصلاحی: تبصره- مصادیق رشته‌های ورزشی بندهای «۴» و «۶» تا «۱۰» این ماده توسط وزارت و بند «۵» توسط وزارت با همکاری شورای عالی انقلاب فرهنگی، در آیین‌نامه اجرایی این قانون تعیین می‌گردد.
	جزء «۱۸»	مرکز آموزشی تخصصی ورزشی: به مراکزی اطلاق می‌شود که زیر نظر باشگاه‌ها به ارائه خدمات آموزشی و تخصصی برای رده‌های پایه در یک رشته ورزشی می‌پردازد.	تأیید این بخش از حکم

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۱)	جزء «۱۹»	تیم‌گان: به مسابقات ورزشی باشگاهی اطلاق می‌شود که زیر نظر فدراسیون‌های ورزشی و در رده‌های سنی و سطوح مختلف برگزار می‌شود.	تأیید این بخش از حکم
	جزء «۲۰»	رشته‌های ورزشی دریامحور: به رشته‌های ورزشی اطلاق می‌شود که در بستر محیط‌های دریایی، ساحلی و رودخانه‌ای انجام می‌شود.	تأیید این بخش از حکم
	جزء «۲۱»	مسئولیت اجتماعی: مسئولیت نسبت به انجام بخشی از تعهدات اجتماعی، فردی و شهروندی در راستای تحقق منافع عمومی جامعه است.	پیشنهاد اصلاحی: مسئولیت باشگاه‌های ورزشی نسبت به انجام بخشی از تعهدات اجتماعی، فردی و شهروندی در راستای تحقق منافع عمومی جامعه با استفاده از ظرفیت‌های ورزشی.
	جزء «۲۲»	الحاقی	پیشنهاد الحاقی: کانون‌های هواداران باشگاه: یک نهادی غیر انتفاعی مردمی است که تحت مدیریت باشگاه و به منظور جذب و ساماندهی فعالیت‌های هواداران و تقویت هویت اجتماعی، ملی و اجرای برنامه‌های فرهنگی - اجتماعی و حمایت از باشگاه در رویدادهای ورزشی، فعالیت می‌کند.

مأخذ: نگارنده.

اظهار نظر کارشناسی:

تعریف اصطلاحات و واژه‌های کلیدی نظام جامع باشگاه‌داری، از یک سو موجب شفافیت و از سوی دیگر، موجب پایه‌گذاری رویکردها، ادبیات و گفتمان جدیدی در نظام باشگاه‌داری می‌شود. در راستای تقویت اصطلاحات و واژه‌ها و تعاریف به کار برده شده موارد زیر قابل بررسی و اعمال است: ■ در جزء «۲» این ماده، نظام جامع به عنوان یکی از اصطلاحات نظام جامع باشگاه‌داری مورد تعریف قرار گرفته است. در تعریف نظام جامع، آن را سندی قانونی توصیف کرده است. از آنجاکه اطلاق واژه قانونی، مبین سند بودن این نظام است. در نتیجه نیازی به اشاره به واژه سند نیست. علاوه بر این از آنجاکه «نظام جامع باشگاه‌داری» به شکل مختصر، «نظام جامع» تعریف شده است در نتیجه پیشنهاد می‌شود در ابتدای تعریف به نظام جامع باشگاه‌داری اشاره شود. با توجه به موارد فوق، پیشنهاد می‌شود متن این جزء به صورت زیر اصلاح شود:

«نظام جامع باشگاه‌داری، قانونی است مبین ارکان باشگاه‌داری ورزشی کشور که در چارچوب مقررات تعیین شده این قانون در راستای

اجرای قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان تدوین شده است.»

■ یکی از موارد مورد تأکید در لایحه نظام جامع باشگاه‌داری، تعریف و دسته‌بندی رشته‌های ورزشی است. در این راستا، در این لایحه، رشته‌های ورزشی در قالب ۶ دسته زیر تعریف شده‌اند:

۱. رشته‌های ورزشی سنتی، آیینی، بومی و محلی،
۲. رشته‌های ورزشی واجد ارزش،
۳. رشته‌های ورزشی رتبه و نشان (مدال) آور،
۴. رشته‌های ورزشی پایه،
۵. رشته‌های ورزشی پررتبه و پر نشان (مدال)،
۶. رشته‌های ورزشی پرمخاطب.

این روش دسته‌بندی، موجب تسهیل در برنامه‌ریزی و جهت‌دهی ورزش و توجه همه‌جانبه به ابعاد و ساحت‌های مختلف ورزش می‌شود. برای مثال، همواره در ورزش قهرمانی بر رشته‌های مدال آور تأکید شده است و یکی از عمده دلایل عدم کسب جایگاه مناسب بین کشورهای شرکت‌کننده در بازی‌های المپیک و پارالمپیک، ضعف در مدال‌آوری در رشته‌های پرمدال است. برای مثال رشته‌های دو و میدانی، تیراندازی و شنا. بنابراین توجه به این دسته از رشته‌ها و تلاش جهت توسعه آنها در بهبود جایگاه ورزش کشور نقش بسیار کلیدی خواهد داشت. از سوی دیگر، رشته‌های ورزشی پایه، همواره به‌عنوان مبنایی برای شکل‌گیری سایر رشته‌ها مدنظر قرار گرفته است. برخی رشته‌های ورزشی از جمله ژیمناستیک و دو و میدانی از رشته‌های پایه هستند که در شکل‌گیری مهارت‌های مبنای نقش مهمی دارند. علاوه بر این، به دلیل ضعف ورزش کشور در این رشته‌ها، این دسته‌بندی به توسعه این رشته‌ها و ایجاد شرایط برای شکل‌گیری سایر رشته‌ها کمک می‌کند.

■ توجه به رده‌های سنی پایه، به‌عنوان یکی دیگر از موارد برجسته این ماده است. چراکه توجه به رده‌های سنی پایه، موجب توجه و رشد علمی و بنیادی مهارت‌ها و رشته‌های ورزشی و در نهایت موجب شکوفایی به‌موقع استعدادها می‌شود. در نتیجه توجه به رده‌های سنی پایه و تقویت حضور و توسعه آنها در باشگاه‌های ورزشی نقش مهمی در توسعه ورزش قهرمانی خواهد داشت.

■ از آنجا که عضویت باشگاه‌های ورزشی و باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای، در اتحادیه‌ها الزامی نیست، در نتیجه پیشنهاد می‌شود این موضوع در جزءهای «۱۴ و ۱۵» در تعریف اتحادیه باشگاه‌های ورزشی و اتحادیه باشگاه‌های حرفه‌ای و به شکل زیر لحاظ شود:

«اتحادیه باشگاه‌های ورزشی: شخصیت حقوقی مستقل و غیرانتفاعی متشکل از باشگاه‌های ورزشی عضو است که در کلیه زمینه‌های ورزشی تأسیس و پس از تأیید اساسنامه توسط وزارت فعالیت می‌نماید».

«اتحادیه باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای: شخصیت حقوقی مستقل و انتفاعی است که متشکل از باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای عضو، تأسیس و پس از تأیید اساسنامه توسط وزارت فعالیت می‌نماید».

■ در جزء «۱۶» نظر به الزامی نبودن عضویت باشگاه‌ها در اتحادیه‌ها، پیشنهاد می‌شود این موضوع در این جزء به‌صراحت ذکر شود. علاوه بر این، از آنجا که وزارت ورزش و جوانان به‌عنوان مجری و ناظر بر اجرای قوانین و مقررات است، پیشنهاد می‌شود عبارت «مطابق ضوابط و مقررات تعیین شده از سوی وزارت» به «مطابق قوانین و مقررات با نظارت وزارت» اصلاح شود. با توجه به دو اصلاح فوق، متن پیشنهادی برای این جزء به‌صورت زیر است:

«پروانه فعالیت باشگاه: مجوزی است که به‌منظور فعالیت باشگاه‌داری، در عرصه ورزشی براساس بند «۱۱» این ماده با تأیید فنی فدراسیون مربوطه از سوی وزارت صادر می‌گردد. کلیه باشگاه‌های دارای پروانه، می‌توانند عضو اتحادیه باشگاه‌های ورزشی شده و مطابق قوانین و مقررات با نظارت وزارت، فعالیت می‌نمایند».

■ در تبصره جزء «۱۷»، که وزارت ورزش را نسبت به تهیه مصادیق رشته‌های ورزشی در جزءهای «۴ تا ۱۰» کرده است، از آنجا که در جزء «۵» بر رشته‌های واجد ارزش تأکید دارد، پیشنهاد می‌شود تعیین مصادیق این رشته‌ها با همکاری شورای عالی انقلاب فرهنگی صورت گیرد. در این راستا پیشنهاد می‌شود این تبصره به شکل زیر اصلاح شود:

«تبصره: مصادیق رشته‌های ورزشی بندهای «۴» و «۶ تا ۱۰» این ماده توسط وزارت و بند «۵» توسط وزارت با همکاری شورای عالی انقلاب فرهنگی، در آیین‌نامه اجرایی این قانون تعیین می‌گردد».

■ یکی از مهم‌ترین کارکردهای باشگاه‌ها، توسعه انسجام و هم‌بستگی اجتماعی و به‌عبارت دیگر، بهبود سرمایه اجتماعی است. تاکنون به این جنبه حیاتی باشگاه‌ها کمتر توجه شده است. در نتیجه، مسئولیت اجتماعی باشگاه‌ها، بیش از گذشته اهمیت پیدا کرده و این مفهوم، در راستای ارتقای نقش باشگاه‌های ورزشی در تحقق منافع عمومی و اجتماعی است. از آنجا که تعریف ارائه شده از مسئولیت اجتماعی در جزء «۲۱»، به شکل عامل است، پیشنهاد می‌شود این تعریف در بافت و ساختار ورزش و باشگاه‌های ورزشی ارائه شود. در این راستا، تعریف زیر پیشنهاد شده است:

«مسئولیت اجتماعی باشگاه: مسئولیت باشگاه‌های ورزشی نسبت به انجام بخشی از تعهدات اجتماعی، فردی و شهروندی در منافع

راستای تحقق عمومی جامعه با استفاده از ظرفیت‌های ورزشی».

یکی از ابعاد مهم در باشگاه‌های ورزشی، هواداران هستند. نظر به اهمیت و جایگاه هواداران و همچنین لزوم ساماندهی و توسعه فرهنگ هواداری، پیشنهاد می‌شود، تعریف این واژه در لایحه به شکل زیر به‌عنوان جزء «۲۲» الحاق شود: «کانون‌های هواداران باشگاه: یک نهادی غیرانتفاعی مردمی است که تحت مدیریت باشگاه و به‌منظور جذب و ساماندهی فعالیت‌های هواداران و تقویت هویت اجتماعی، ملی و اجرای برنامه‌های فرهنگی - اجتماعی و حمایت از باشگاه در رویدادهای ورزشی، فعالیت می‌کند».

ماده (۲): در این ماده، به اهداف نظام جامع باشگاه‌داری اشاره شده است. این اهداف شامل دو دسته اهداف کلان و خرد است.

جدول ۳. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۲) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۲)	-	ماده (۲) - اهداف: اهداف خرد و کلان این قانون به شرح زیر است؛	تأیید این بخش از حکم
	بند «الف»	الف) اهداف کلان: ۱- افزایش سهم باشگاه‌های ورزشی در ارتقای سلامت و تندرستی مردم. ۲- افزایش سهم باشگاه‌های ورزشی در ارتقای هویت، عزت، اقتدار ملی، سیاستگذاری عمومی و فرهنگی. ۳- افزایش سهم باشگاه‌های ورزشی در ارتقای فرهنگی جامعه مبتنی بر ارزش‌های اسلامی - ایرانی و موازین شرعی. ۴- افزایش سهم باشگاه‌های ورزشی در رونق اقتصاد کشور.	تأیید این بخش از حکم
	بند «ب»	ب) اهداف خرد (اختصاصی): ۱- توسعه و تعمیم ورزش همگانی با رویکرد ورزش آسان، ارزان و در دسترس برای عموم مردم. ۲- کاهش تصدیگری دولت در بخش باشگاه‌های ورزشی. ۳- بستر سازی و حمایت از نظام بیمه‌های اجباری و تخصصی، درمان و بازنشستگی در باشگاه‌های ورزشی. ۴- تعیین نوع و میزان مشوق‌ها و شرایط حمایتی و مالیاتی برای تأسیس و اداره باشگاه‌های ورزشی و همچنین برای حامیان ورزشی. ۵- تعیین منابع درآمدی پایدار (فعالیت‌های تجاری، اقتصادی و حق پخش رسانه‌ای) باشگاه‌های ورزشی. ۶- رشد کسب‌وکارها و اشتغال‌زایی در عرصه ورزش. ۷- ترویج و تعمیم اخلاق و معنویت، منش پهلوانی، نهضت داوطلبانه و توسعه فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی. ۸- ارتقای سرمایه اجتماعی، وفاق و هم‌بستگی ملی، غرور ملی، نشاط اجتماعی و قانون‌مداری از طریق ورزش. ۹- ارتقای دانش حقوق ورزشی و ضابطه‌مند کردن قراردادهای ورزشی.	تأیید این بخش از حکم

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: اهداف کلان اشاره شده در لایحه نشان‌دهنده وضعیت مطلوب نظام باشگاه‌داری در بلندمدت بوده و اهداف خُرد به‌عنوان اهداف اختصاصی و مبنایی برای نیل به اهداف کلان است.

■ اهداف کلان در چهار محور «سلامت و تندرستی»، «هویت و عزت ملی»، «توسعه ارزش‌های اسلامی - ایرانی» و «رونق اقتصادی» قرار دارد. به‌نوعی این دسته‌بندی همسو با دسته‌بندی انواع ورزش در ماده (۲) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان است که به ترتیب شامل همگانی، قهرمانی، تربیتی و حرفه‌ای است. به عبارت دیگر، نظام جامع باشگاه‌داری، توسعه هر چهار بُعد از ورزش را به‌عنوان کارکردهای و مأموریت باشگاه‌ها در نظر گرفته است.

■ یکی از اهداف خُرد، توسعه و تعمیم ورزش همگانی با رویکرد ورزش آسان، ارزان و در دسترس برای عموم مردم بوده که در راستای تحقق هدف کلان افزایش سهم باشگاه‌های ورزشی در ارتقای سلامت و تندرستی مردم است. در این راستا، مطالعات انجام شده، بیانگر مشارکت ۲۰ درصدی مردم در ورزش همگانی است. همچنین میزان سرانه اماکن ورزشی در کل کشور برابر با ۰/۸۴۲ مترمربع است [۶]. هر دوی این آمار بیانگر وضعیت نه‌چندان مطلوب ورزش همگانی در کشور است. از طرفی جزء «۱» بند «الف» ماده (۴) به اقدام در جهت بهره‌مندی اقشار مختلف جامعه از برنامه‌ها و فعالیت‌های ورزشی به‌منظور تحقق تربیت‌بدنی رایگان برای همه در تمام سطوح اشاره دارد و جزء «۲۵» بند «الف» ماده (۴) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، مصوب ۱۳۹۹/۰۶/۱۶ نیز فراهم کردن بستر و امکانات لازم جهت ورزش همگانی با رویکرد ورزش آسان، ارزان و در دسترس برای عموم مردم را مورد اشاره قرار داده؛ این در حالی است که امروزه نه‌تنها ورزش برای عموم مردم رایگان نشده است، بلکه در سال‌های اخیر میزان هزینه‌های ورزشی نیز روند صعودی را طی کرده‌اند [۵]. شایان ذکر است، در بسیاری از کشورهای دنیا، بخشی از هزینه‌های باشگاه‌های ورزشی عمومی، از طریق دولت فراهم می‌شود. علاوه بر این دولت با قیمت‌های کمتری و حتی به‌صورت رایگان اماکن ورزشی را در اختیار بخش غیردولتی قرار می‌دهد و همچنین این باشگاه‌ها به‌دلیل غیرانتفاعی بودن، معاف از مالیات هستند. بنابراین، باید تأکید کرد، ارائه سیاست‌های تشویقی و حمایتی به باشگاه‌ها به‌عنوان یکی از ابزارهایی است که در دسترسی آسان و ارزان به ورزش نقش مؤثری دارند.

■ کاهش تصدیگری دولت در بخش باشگاه‌های ورزشی می‌تواند سبب تسهیل مردمی‌سازی فعالیت باشگاه‌های ورزشی شود. بنابراین در این لایحه عدم دخالت دولت و تمرکز بر امور نظارت و تسهیلگری مدنظر قرار گرفته است.

■ یکی از اهداف اختصاصی نظام جامع باشگاه‌داری رشد کسب‌وکارها و اشتغال‌زایی در عرصه ورزش است. در این راستا باید تأکید کرد که باشگاه‌های ورزشی به‌عنوان موتور محرک اشتغال و توسعه کسب‌وکارها در ورزش محسوب می‌شوند. در حال حاضر، تعداد ۳۳۷۸۶ باشگاه ورزشی در کشور وجود دارد. در صورت توسعه مشارکت مردم در فعالیت‌های ورزشی و حمایت از شکل‌گیری باشگاه‌ها، این عدد با توجه به میانگین‌های جهانی، حد مطلوب تعداد باشگاه‌های ورزشی برای ایران برابر با ۱۴۷،۸۲۶ باشگاه است [۵]. علاوه بر این، در حوزه ورزش بیش از ۱۲۰ گروه شغلی وجود دارد که با رشد باشگاه‌های ورزشی و افزایش مشارکت مردم در فعالیت‌های ورزشی، این مشاغل و کسب‌وکارهای مربوطه نیز رونق پیدا خواهد کرد.

فصل دوم: ساختار نظام

این فصل دربرگیرنده ارکان نظام جامع باشگاه‌داری و وظایف هر یک از آنهاست. این فصل شامل دو ماده است:

ماده (۳): در این ماده، ارکان نظام جامع باشگاه‌داری در قالب پنج رکن وزارت، فدراسیون‌ها، باشگاه‌ها، اتحادیه باشگاه‌های ورزشی و اتحادیه باشگاه‌های حرفه‌ای مورد معرفی قرار گرفته‌اند.

جدول ۴. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۳) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۳)	-	ارکان نظام جامع به شرح زیر است: ۱- وزارت. ۲- فدراسیون‌ها. ۳- باشگاه‌ها. ۴- اتحادیه باشگاه‌های ورزشی. ۵- اتحادیه باشگاه‌های حرفه‌ای.	۵- اتحادیه باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: در جزء «۵» این ماده اشاره به اتحادیه باشگاه‌های حرفه‌ای شده است. از آنجا که ماده یک، این باشگاه‌ها را تحت عنوان «اتحادیه باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای» نام‌گذاری شده است، در نتیجه پیشنهاد می‌شود، با همین نام‌گذاری در این بخش ذکر شود. ماده (۴): در این ماده به بیان وظایف هر یک از ارکان نظام جامع که شامل وظایف وزارت، فدراسیون‌ها و اتحادیه‌هاست، پرداخته شد.

جدول ۵. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۴) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۴)	-	وظایف هر یک از ارکان نظام جامع به شرح زیر است:	تأیید این بخش از حکم
	بند «الف»	الف- وظایف وزارت: وظایف احصا شده مندرج در بندهای «الف» و «ب» ماده (۴) مرتبط در قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، مصوب ۱۳۹۹/۶/۱۶. بند «الف»	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی: ۱- وظایف احصا شده مندرج در بندهای «الف» و «ب» ماده (۴) مرتبط در قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، مصوب ۱۳۹۹/۶/۱۶. ۲- تصویب دستور العمل نحوه صدور فعالیت کارگزاری‌های نقل و انتقال بازیکنان و مربیان ورزشی.
	بند «ب»	ب- وظایف فدراسیون‌ها: ۱- تهیه و تدوین و پیشنهاد ضوابط فنی و دستور العمل شریک اختصاصی تأسیس باشگاه‌ها در رشته‌های مختلف به انضمام پیوست فرهنگی - اجتماعی مناسب هر رشته ورزشی به وزارت؛ ۲- همکاری و هم‌افزایی با اتحادیه‌های باشگاه‌های ورزشی بر حسب ضوابط و شریک مندرج در این قانون؛ ۳- تأیید فنی فعالیت باشگاه‌های حرفه‌ای در رشته‌های مربوطه؛	پیشنهاد الحاقی: ۴- پیشنهاد دستور العمل نحوه فعالیت کارگزاری‌های نقل و انتقال بازیکنان و مربیان ورزشی در رشته‌های مربوطه، به وزارت؛ ۵- صدور مجوز فعالیت کارگزاری‌های نقل و انتقال بازیکنان و مربیان ورزشی.

مأخذ: همان.

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۱۴)	بند «پ»	پ- وظایف اتحادیه‌ها: ۱- ساماندهی امور اعضا از نظر فرهنگی و اجتماعی؛ ۲- تلاش در راستای استیفای حقوق و خواست‌های مشروع و قانونی اعضا مبتنی بر قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران؛ ۳- برنامه‌ریزی برای تأمین نیازهای صنفی اعضا؛ ۴- ارائه خدمات حقوقی، علمی و تخصصی مورد نیاز اعضا؛ ۵- دریافت حق عضویت و کمک‌های مالی داوطلبانه؛ ۶- برگزاری رویدادهای ورزشی با مجوز فدراسیون‌های ذی‌ربط؛ ۷- همکاری با وزارت در راستای نظارت، ارزیابی و ساماندهی امور باشگاه‌های ورزشی و اعضا؛ ۸- تشکیل کمیته‌های تخصصی (ورزشکاران، مربیان، مدیران، هواداران و سایر کمیته‌ها حسب نیاز)؛ ۹- بهره‌مندی از ظرفیت داوطلبان ورزشی؛ ۱۰- ارائه آموزش‌های حرفه‌ای در راستای ارتقای خدمات اعضا با اخذ مجوز از وزارت.	تأیید این بخش از حکم
	تبصره	تبصره- اساسنامه موضوع بندهای «۱۴ و ۱۵» ماده (۱) این قانون و نحوه تأسیس، عضویت و جذب منابع درآمدی اتحادیه باشگاه‌های ورزشی و اتحادیه باشگاه‌های حرفه‌ای ۶ ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون با پیشنهاد اتحادیه‌ها تهیه و پس از بررسی و تأیید وزارت قابل اجرا می‌باشد.	پیشنهاد اصلاحی: تبصره- اساسنامه موضوع بندهای «۱۴ و ۱۵» ماده (۱) این قانون و نحوه تأسیس، فعالیت، عضویت و جذب منابع درآمدی اتحادیه باشگاه‌های ورزشی و اتحادیه باشگاه‌های حرفه‌ای ۶ ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط وزارت تهیه، تصویب و جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: علاوه بر وزارت و فدراسیون‌ها و همچنین باشگاه‌ها که از سابق در ورزش کشور به‌عنوان ارکان کلیدی حضور و فعالیت داشته، اتحادیه‌ها باشگاه‌های ورزشی و اتحادیه باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای به‌عنوان دورکن کلیدی دیگر به‌نظام جامع باشگاه‌داری اضافه شده است. در این زمینه باید تأکید کرد که یکی از خلأهای حوزه باشگاه‌داری در کشور، عدم شکل‌گیری ساختارها و رویکردهای صنفی است. در این راستا، اتحادیه‌های ورزشی به‌عنوان بازوان نظارتی و حمایتی باشگاه‌های ورزشی در نظم‌بخشی، نظارت و حمایت از باشگاه‌های ورزشی نقش تعیین‌کننده‌ای خواهند داشت که در این زمینه به‌هم وظایف آنها اضافه شده است.

■ **نقل و انتقال بازیکنان و مربیان ورزشی،** به‌عنوان یکی از چالش‌برانگیزترین فعالیت‌های باشگاه‌داری است که همواره با نابسامانی و بروز اختلافات قراردادی و همچنین خارج از رویه‌های قانونی در حال انجام است. شکل‌گیری کارگزاری‌های نقل و انتقال بازیکنان و مربیان ورزشی می‌تواند در نظم‌بخشی به نقل و انتقالات بازیکنان نقش مؤثری داشته باشد. در این راستا، نیاز است دستورالعمل فعالیت کارگزاری‌های نقل و انتقال بازیکنان و مربیان ورزشی توسط فدراسیون‌های مربوطه تهیه و برای تصویب به وزارت ارسال شود. پس از تصویب توسط وزارت، فدراسیون به‌عنوان مرجع صدور مجوز فعالیت کارگزاری‌های نقل و انتقال بازیکنان و مربیان ورزشی در رشته مربوطه خواهد بود. در این زمینه، پیشنهاد می‌شود یک جزء به وظایف وزارت ورزش و جوانان به شکل زیر الحاق شود:

«۲- تصویب دستورالعمل نحوه صدور فعالیت کارگزاری‌های نقل و انتقال بازیکنان و مربیان ورزشی»

علاوه بر این دو جزء زیر نیز به وظایف فدراسیون‌ها الحاق گردد:

«۴- پیشنهاد دستورالعمل نحوه فعالیت کارگزاری‌های نقل و انتقال بازیکنان و مربیان ورزشی در رشته‌های مربوطه به وزارت.»

«۵- صدور مجوز فعالیت کارگزاری‌های نقل و انتقال بازیکنان و مربیان ورزشی.»

■ در تبصره این ماده ذکر است «اساسنامه موضوع بندهای «۱۴ و ۱۵» ماده (۱) این قانون و نحوه تأسیس، فعالیت، عضویت و جذب منابع درآمدی اتحادیه باشگاه‌های ورزشی و اتحادیه باشگاه‌های حرفه‌ای ۶ ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون با پیشنهاد اتحادیه‌ها تهیه و پس از بررسی و تأیید وزارت قابل اجرا می‌باشد». از آنجا که تهیه اساسنامه قبل از شکل‌گیری اتحادیه‌ها رخ می‌دهند در نتیجه تهیه اساسنامه باید صرفاً از طریق وزارت ورزش و جوانان انجام گیرد. در این راستا، پیشنهاد می‌شود این تبصره به شکل زیر اصلاح شود:

«تبصره- اساسنامه موضوع بندهای «۱۴ و ۱۵» ماده (۱) این قانون و نحوه تأسیس، فعالیت، عضویت و جذب منابع درآمدی اتحادیه باشگاه‌های ورزشی و اتحادیه باشگاه‌های حرفه‌ای ۶ ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط وزارت تهیه، تصویب و جهت اجرا ابلاغ می‌گردد».

فصل سوم: شرایط تأسیس و فعالیت باشگاه‌های ورزشی

این فصل دربرگیرنده دو مواد (۵ و ۶) است. ماده (۵)، تعیین‌کننده شرایط متقاضیان تأسیس باشگاه است و ماده (۶)، شرایط تیم‌داری و فعالیت باشگاه ورزشی حرفه‌ای در رشته‌های ورزشی را مشخص می‌کند.

ماده (۵): این ماده شرایط متقاضیان تأسیس باشگاه را تعیین می‌کند.

جدول ۶. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۵) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۵)	جزء «۱ تا ۶»	شرایط متقاضیان تأسیس باشگاه: متقاضیان تأسیس باشگاه ورزشی باید واجد شرایط زیر باشند: ۱- متدین و دارای التزام عملی به دین مبین اسلام یا یکی از ادیان شناخته شده در قانون اساسی. ۲- التزام عملی به نظام جمهوری اسلامی ایران و قانون اساسی. ۳- نداشتن هرگونه محکومیت مؤثر کیفری و دارا بودن شرایط وثاقت و امانت. ۴- داشتن توان تأمین فضا و امکانات لازم متناسب با رشته ورزشی مربوط. ۵- دارا بودن مالکیت بر اعیان، منافع و یا حق بهره‌برداری از ملک معرفی شده و در مورد امکان عمومی، دارا بودن توافق نامه هیئت‌امنا جهت فعالیت باشگاهی. تبصره- (شرایط اختصاصی تأسیس باشگاه) ضوابط فنی موضوع جزء «۱» بند «ب» ماده (۴) این قانون برای فعالیت در هر رشته ورزشی توسط فدراسیون مربوطه و با تأیید وزارت تعیین می‌گردد.	پیشنهاد اصلاحی: ۳- نداشتن هرگونه محکومیت مؤثر کیفری و دارا بودن شرایط وثاقت و امانت بر اساس استعلام از مراجع ذیصلاح. ۵- دارا بودن مالکیت بر اعیان، منافع و یا حق بهره‌برداری از ملک معرفی شده و در مورد امکان عمومی، دارا بودن توافق نامه هیئت‌امنا جهت فعالیت باشگاهی. تبصره- (شرایط اختصاصی تأسیس باشگاه) ضوابط فنی موضوع جزء «۱» بند «ب» ماده (۴) این قانون برای فعالیت در هر رشته ورزشی توسط فدراسیون مربوطه و با تأیید وزارت تعیین می‌گردد.
	تبصره	تبصره- وزارت مجاز است از هر متقاضی تأسیس و تمدید پروانه باشگاه‌ها و مراکز تخصصی ورزشی موضوع این قانون، مبلغی را به تفکیک نرخ مصوب هیئت‌وزیران دریافت و به حساب درآمدهای عمومی نزد خزانه‌داری کل کشور واریز نماید. معادل وجوه واریزی از محل اعتبار درآمد اختصاصی مربوط، در اختیار وزارت قرار می‌گیرد تا برای ترویج و آموزش‌های فرهنگی-اجتماعی، اخلاق، معنویت و منش پهلوانی و نظارت بر فعالیت باشگاه‌ها هزینه شود. پروانه تأسیس و تمدید صادر شده یک سال اعتبار دارد.	تأیید این بخش از حکم

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: در این لایحه، شرایط متقاضیان تأسیس باشگاه در قالب پنج شرط ارائه شده است. این شرایط در برگیرنده شرایط عمومی بوده و در جزء «۶»، به نحوه تدوین شرایط اختصاصی اشاره شده است.

■ در جزء «۳» «نداشتن هر گونه محکومیت مؤثر کیفری و دارا بودن شرایط وثاقت و امانت» به عنوان یکی از شرایط متقاضیان ذکر شده است. در راستای شفافیت بیشتر این جزء پیشنهاد می‌شود به انتهای جزء مذکور، عبارت «براساس استعلام از مراجع ذی صلاح» اضافه شود.

■ در جزء «۵»، شرایط ملک مورد نظر برای تأسیس باشگاه را بیان کرده است. از آنجاکه ارائه اسناد مدنظر برای اماکن عمومی نیز میسر باشد پیشنهاد می‌شود عبارت در مورد اماکن عمومی، دارا بودن توافق نامه هیئت‌امنا به شکل زیر در این جزء اضافه شود:

«دارا بودن مالکیت بر اعیان، منافع و یا حق بهره‌برداری از ملک معرفی شده و در مورد اماکن عمومی، دارا بودن توافق نامه هیئت‌امنا جهت فعالیت باشگاهی».

■ در جزء «۶» این ماده ذکر شده است: «(شرایط اختصاصی تأسیس باشگاه) ضوابط فنی موضوع بند «۱» جزء «ب» ماده (۴) این قانون برای فعالیت در هر رشته ورزشی توسط فدراسیون مربوطه و با تأیید وزارت تعیین می‌گردد». از آنجاکه این جزء با سایر اجزاء متفاوت است و بیانگر شرایط اختصاصی است، در نتیجه پیشنهاد می‌شود این جزء با متن موجود در قالب یک تبصره ذکر شود.

ماده (۶): شرایط تیم‌داری و فعالیت باشگاه ورزشی حرفه‌ای در رشته‌های ورزشی در این ماده مشخص شده است.

جدول ۷. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۶) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۶)	جزء «۱ تا ۳»	هر باشگاه ورزشی حرفه‌ای علاوه بر یک رشته ورزشی اصلی باید در ۳ محور زیر تیم‌داری نماید: ۱- در یک رشته ورزشی سنتی، آیینی، بومی و محلی و واجد ارزش تیم‌داری. ۲- در یک رشته ورزشی پایه، پر نشان، نشان‌آور و یا پرمخاطب تیم‌داری. ۳- در هر دو بخش بانوان و رده‌های پایه رشته ورزشی اصلی خود.	تأیید این بخش از حکم
	تبصره «۱»	فعالیت آموزشی در رده‌های پایه هر یک از رشته‌های ورزشی، تحت عنوان «مرکز آموزشی تخصصی ورزشی» صرفاً ذیل پروانه باشگاه و با تأیید فدراسیون‌های ورزشی مربوطه مجاز می‌باشد.	تأیید این بخش از حکم
	تبصره «۲»	متقاضیانی که تمایل به فعالیت در هر دو حوزه باشگاه ورزشی و باشگاه ورزشی حرفه‌ای دارند باید مجوز هر کدام را به صورت جداگانه کسب نمایند و ذیل هر دو اتحادیه به صورت مستقل فعالیت نمایند.	تأیید این بخش از حکم
	تبصره «۳»	کلیه گروه‌های ورزشی (تیم‌هایی) که در مسابقات شرکت می‌نمایند باید ذیل باشگاه‌های دارای پروانه، فعالیت نمایند.	تأیید این بخش از حکم

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: یکی از شیوه‌های توسعه ورزش، بهره‌گیری از ظرفیت‌های باشگاه‌های بزرگ در راستای توسعه رشته‌های مختلف ورزشی است. در این راستا، عربستان سعودی، توسعه رشته‌های بسکتبال، والیبال، هندبال، جودو، تکواندو، شنا، دو و میدانی، تنیس، تنیس روی میز، واترپلو، کاراته، بوکس، کشتی، ژیمناستیک، شمشیربازی، دوچرخه‌سواری، ورزش‌های آبی و غواصی و همچنین قایقرانی در ۱۷۰ باشگاه بزرگ ورزشی خود را به عنوان یک راهبرد کلان به اجرا گذاشته و سیاست‌های مختلف تشویقی نیز برای این موضوع در نظر گرفته است [۱۰].

در ایران، تعداد قابل توجهی باشگاه ورزشی بزرگ وجود دارد که از اماکن و ظرفیت‌های قابل توجهی برخوردار هستند و حکم حاضر با هدف توسعه سایر رشته‌ها در باشگاه‌های حرفه‌ای تدوین شده است و شرایط رشد دیگر رشته‌ها خصوصاً رشته‌های بانوان، رده‌های پایه و رشته‌های ورزشی سنتی، آیینی، بومی و محلی و واجد ارزش را فراهم می‌آورد.

فصل چهارم: الزامات فرهنگی - اجتماعی

این فصل دربرگیرنده دو ماده است. ماده (۷)، به الزامات فرهنگی اجتماعی در باشگاه‌ها پرداخته و در ماده (۸)، به موضوع دوپینگ و مصرف مواد نیروزا در باشگاه‌های ورزشی اشاره دارد.

ماده (۷): در این ماده، در قالب پنج بند و دو تبصره، الزامات فرهنگی و اجتماعی باشگاه‌های تشریح شده است.

جدول ۸. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۷) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جز و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
	-	باشگاه‌ها موظفند:	
	بند «الف»	برنامه‌های فرهنگی و اجتماعی خود را بر اساس آیین‌نامه‌ای که سالانه توسط وزارت با همکاری دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی و وزارت آموزش و پرورش و بر مبنای بیانیه گام دوم انقلاب اسلامی، قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، سند تحول بنیادین آموزش و پرورش، سند نقشه مهندسی فرهنگی کشور و مصوبه اولویت‌ها و اقدامات اساسی حوزه فرهنگی ورزش کشور (نظام‌نامه فرهنگی ورزش کشور) ابلاغی شورای عالی انقلاب فرهنگی تدوین و ابلاغ می‌گردد، اجرایی نمایند.	پیشنهاد اصلاحی: الف- برنامه‌های فرهنگی و اجتماعی خود را بر اساس آیین‌نامه‌ای که توسط وزارت با همکاری دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی و وزارت آموزش و پرورش و بر مبنای بیانیه گام دوم انقلاب اسلامی، قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، سند تحول بنیادین آموزش و پرورش، سند نقشه مهندسی فرهنگی کشور و مصوبه اولویت‌ها و اقدامات اساسی حوزه فرهنگی ورزش کشور (نظام‌نامه فرهنگی ورزش کشور) ابلاغی شورای عالی انقلاب فرهنگی تدوین و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد، اجرایی نمایند.
(۷)	بند «ب»	برنامه‌های تمرینی و مسابقات باشگاهی در بخش بانوان و آقایان را در اماکن مربوطه به صورت مجزا با رعایت حریم شرعی برگزار نمایند. استفاده از مربی و کادر فنی غیرهمجنس ممنوع و در شرایط خاص با حفظ ضوابط شرعی، منوط به اخذ مجوز از وزارت مجاز است.	تأیید این بخش از حکم
	بند «پ»	الزامات فرهنگی، اجتماعی، اخلاقی، سیاسی و عدالت مالی را در قرارداد های ورزشکاران، مربیان و مدیران درج نمایند.	تأیید این بخش از حکم
	بند «ت»	دوره‌های آموزشی مرتبط با فرهنگ، اخلاق ورزشی و مسئولیت اجتماعی را طراحی و اجرا نمایند.	تأیید این بخش از حکم
	بند «ث»	پیوست فرهنگی - اجتماعی اماکن و باشگاه‌های ورزشی را تدوین و اجرا نمایند.	تأیید این بخش از حکم
	بند «ج»	الحاقی	پیشنهاد الحاقی: ج- کانون‌های هواداران را ایجاد، راهبری و نظارت نمایند.

ماده	بند، جز، و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۷)	تبصره «۱»	باشگاه‌ها مکلفند در مجموعه تحت مدیریت خود، مسئول امور فرهنگی و مسئولیت اجتماعی را با پیشنهاد باشگاه و تأیید اداره کل ورزش و جوانان استان انتخاب نمایند.	پیشنهاد اصلاحی: باشگاه‌های حرفه‌ای مکلفند در مجموعه تحت مدیریت خود، مسئول امور فرهنگی و مسئولیت اجتماعی را با پیشنهاد باشگاه و تأیید اداره کل ورزش و جوانان استان انتخاب نمایند. در مورد باشگاه‌های عمومی، مسئولیت رعایت امور فرهنگی و مسئولیت اجتماعی با مالک باشگاه می‌باشد و مالک موظف است مطابق با آیین‌نامه‌های ابلاغی اقدامات لازم را اجرا نماید.
	تبصره «۲»	ضوابط بندهای «پ»، «ت» و «ث» این ماده توسط وزارت با همکاری دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی حداکثر ظرف سه‌ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون تهیه و ابلاغ شود.	پیشنهاد اصلاحی: تبصره «۲» - ضوابط بندهای «پ»، «ت»، «ث» و «ج» این ماده توسط وزارت با همکاری دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی حداکثر ظرف سه ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون تهیه و ابلاغ شود.

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: گنجاندن ملاحظات فرهنگی برای باشگاه‌های ورزشی در لایحه، فرصت‌هایی را در جهت ارتقای فرهنگ از طریق ورزش فراهم می‌کند که شامل ارتقای هویت اسلامی، ملی و ورزشی، ارتقای جامعه‌پذیری، ارتقای هم‌بستگی اجتماعی، الگوسازی مثبت، کسب اعتبار برای ورزش است. تأکید بر ملاحظات فرهنگی سبب می‌شود باشگاه‌های ورزشی جامعه‌پذیرتر شوند و این مورد سبب مشارکت بخش‌های مختلف جمعیتی در ورزش می‌شود. همچنین برنامه‌های فرهنگی سبب تقویت پیوندهای اجتماعی و افزایش حس تعلق خاطر در بین اعضای باشگاه‌ها خواهد شد. بنابراین باشگاه‌ها صاحب ظرفیتی می‌شوند که می‌توانند در جامعه از ورزشکاران الگوسازی مثبت کنند. ■ در بند «الف» این ماده باشگاه‌های ورزشی مکلف شده‌اند که برنامه‌های فرهنگی و اجتماعی خود را براساس آیین‌نامه‌ای که سالانه توسط وزارت با همکاری دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی و وزارت آموزش و پرورش و بر مبنای بیانیه گام دوم انقلاب اسلامی، قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، سند تحول بنیادین آموزش و پرورش، سند نقشه مهندسی فرهنگی کشور و مصوبه اولویت‌ها و اقدامات اساسی حوزه فرهنگی ورزش کشور (نظام‌نامه فرهنگی ورزش کشور) ابلاغی شورای عالی انقلاب فرهنگی تدوین و ابلاغ می‌گردد، اجرایی نمایند. نظر به اینکه تهیه و ابلاغ این آیین‌نامه‌ها، فرایندی بسیار زمان‌بر است پیشنهاد می‌گردد واژه سالانه از متن این بند حذف گردد. با وجود این، همواره این آیین‌نامه‌ها در صورت نیاز قابل بازبینی و ابلاغ خواهد بود. علاوه بر این از آنجا که این آیین‌نامه توسط وزارت و با همکاری سایر نهادها و دستگاه‌ها تدوین می‌شود در نتیجه پیشنهاد می‌گردد آیین‌نامه مذکور پس از تصویب توسط هیئت وزیران، ابلاغ شود. با توجه به موارد فوق، پیشنهاد می‌شود متن بند «الف» این حکم به شکل زیر اصلاح شود:

«برنامه‌های فرهنگی و اجتماعی خود را براساس آیین‌نامه‌ای که توسط وزارت با همکاری دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی و وزارت آموزش و پرورش و بر مبنای بیانیه گام دوم انقلاب اسلامی، قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، سند تحول بنیادین آموزش و پرورش، سند نقشه مهندسی فرهنگی کشور و مصوبه اولویت‌ها و اقدامات اساسی حوزه فرهنگی ورزش کشور (نظام‌نامه فرهنگی ورزش کشور) ابلاغی شورای عالی انقلاب فرهنگی تدوین و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد، اجرایی نمایند.»

■ نظر به اینکه یکی از ابعاد و اقشار بسیار مهم در توسعه فرهنگ در ورزش، هواداران است در نتیجه پیشنهاد می‌شود ایجاد کانون هواداران و راهبردی و نظارت بر آن به‌عنوان یکی از وظایف باشگاه به‌عنوان یک بند به این ماده به شکل زیر الحاق شود.
«کانون‌های هواداران را ایجاد، راهبری و نظارت نمایند.»

همچنین پیشنهاد می‌شود در تبصره «۲»، ضوابط ایجاد، راهبری و نظارت بر کانون‌های هواداران توسط وزارت و با همکاری دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی تدوین شود. در این راستا، پیشنهاد می‌شود، این تبصره به شکل زیر اصلاح شود:

«تبصره «۲»- ضوابط بندهای «پ»، «ت»، «ث» و «ج» این ماده توسط وزارت با همکاری دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی حداکثر ظرف سه ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون تهیه و ابلاغ شود».

■ مسئله توسعه و نظارت بر ترویج فرهنگ در باشگاه‌های ورزشی، همواره به‌عنوان یکی از ابعاد مهم و دغدغه‌های دستگاه‌های اجرایی از جمله وزارت و همچنین قانونگذار بوده است. در این راستا، در تبصره «۱» این ماده، همه باشگاه‌ها مکلف شده‌اند که در مجموعه تحت مدیریت خود، مسئول فرهنگی و مسئولیت اجتماعی را انتخاب کنند. نکته قابل توجه این است که از آنجا که مفهوم مسئولیت اجتماعی ذاتاً در چارچوب درک و فهم ابعاد فرهنگی مسائل اجتماعی تبلور می‌یابد. در ادامه این تبصره، فرایند انتخاب مسئول فرهنگی و مسئولیت اجتماعی با پیشنهاد باشگاه و معرفی به اداره کل ورزش و جوانان استان صورت می‌گیرد. از آنجا که این حکم همه باشگاه‌های ورزشی را مکلف کرده است، بنابراین در حوزه اجرا چالش‌هایی را ایجاد می‌کند. یکی از این چالش‌های این حکم، پتانسیل بالای آن در جهت ایجاد دیوان‌سالاری (بوروکراسی اداری) است. از آنجا که اکثر باشگاه‌های ورزشی در حوزه سلامتی و در سطح محلی فعال هستند؛ بنابراین مکلف کردن آنها به انتخاب مسئول فرهنگی و مسئولیت اجتماعی که فرایند آن از طریق اداره کل ورزش و جوانان استان و شورای فرهنگ عمومی شهرستان تأیید می‌شود، شرایط صدور مجوز باشگاه‌های ورزشی را دشوارتر می‌کند و به‌عنوان مانعی در جهت توسعه باشگاه‌های ورزشی عمل می‌کند. این در حالی است که با توجه به درصد مشارکت ورزشی پایین جامعه ایرانی و سرانه اندک ورزشی ضرورت دارد که شرایط فعالیت باشگاه‌های ورزشی تسهیل شود. همچنین نکته قابل توجه دیگر این است که از آنجا که منابع مالی باشگاه‌های کوچک محلی محدود است و با توجه به اینکه در حکم مشخص نشده که جبران خدمات مسئول فرهنگ و مسئولیت اجتماعی در ازای ارائه خدمات به باشگاه چگونه تأمین می‌شود، بنابراین خود این موضوع در راستای عملیاتی شدن اقدامات و برنامه‌های فرهنگی چالش جدی ایجاد می‌کند و تحمیل هزینه اضافی به باشگاه‌های کوچک نیز قطعاً موجب ایجاد نگرانی جدی برای باشگاه‌هاست و به‌عنوان یک مانع جدی در جهت توسعه باشگاه‌های ورزشی عمل می‌کند. همچنین مسئله دیگر در باشگاه‌های کوچک مربی محور بودن و انجام تمام فعالیت‌ها توسط مربی است. بنابراین مکلف کردن باشگاه‌ها در به‌کارگیری مسئول فرهنگی و مسئولیت اجتماعی سبب هم‌پوشانی نقش‌ها می‌شود و مقاومت باشگاه‌های کوچک را افزایش می‌دهد که این مورد به‌عنوان یک تهدید جدی در راستای اجرای برنامه‌های فرهنگی است. از این رو پیشنهاد می‌شود برنامه‌ها و ملاحظات فرهنگی در راستای ارتقای مهارت‌های مالکان و مربیان ورزشی در باشگاه‌ها کوچک صورت گیرد و نه مکلف کردن آنها در به‌کارگیری جداگانه مسئول فرهنگی و مسئولیت اجتماعی. با توجه به مسائل طرح شده، مکلف کردن همه باشگاه‌ها به انتخاب مسئول فرهنگی و مسئولیت اجتماعی هم از نظر عملیاتی شدن برنامه‌های فرهنگی و هم از نظر ظرفیت ایجاد بوروکراسی محل سؤال جدی است و پیشنهاد می‌شود این قید تنها برای باشگاه‌های حرفه‌ای که هم از نظر تنوع نقش‌ها و هم از نظر کارکرد و منابع مالی شرایط متفاوتی دارند اعمال شود [۱۱].

ماده (۸): این ماده در راستای حمایت، نظارت و هماهنگ‌سازی فعالیت‌های کلیه نهادهای ورزشی به‌منظور حسن اجرای وظایف در زمینه مبارزه با زورافزایی (دوپینگ) تدوین شده است.

جدول ۹. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۸) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۸)	-	وزارت موظف است نسبت به حمایت، نظارت و هماهنگ‌سازی فعالیت‌های کلیه نهادهای ورزشی اعم از کمیته ملی المپیک، کمیته ملی پارالمپیک، فدراسیون‌ها، انجمن‌ها، هیئت‌ها و کمیته‌های ورزشی به‌منظور حسن اجرای وظایف در زمینه همکاری با ستاد ملی مبارزه با زورافزایی (دوپینگ) در چارچوب قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با زورافزایی (دوپینگ) مصوب ۱۳۸۸/۰۷/۲۱ و قانون معاهده عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در آژانس مبارزه با زورافزایی (دوپینگ) مصوب ۱۳۹۰/۰۷/۲۰ و اجرای مقررات حاکم بر مبارزه با زورافزایی و ممنوعیت توزیع و فروش هرگونه کالا یا اقلام مرتبط با زورافزایی در باشگاه‌های ورزشی کشور اقدام نماید.	پیشنهاد اصلاحی: ماده (۸) - وزارت موظف است نسبت به حمایت، نظارت و هماهنگ‌سازی فعالیت‌های کلیه نهادهای ورزشی اعم از کمیته ملی المپیک، کمیته ملی پارالمپیک، فدراسیون‌ها، انجمن‌ها، هیئت‌ها و کمیته‌های ورزشی به‌منظور حسن اجرای وظایف در زمینه همکاری با ستاد ملی مبارزه با زورافزایی (دوپینگ) در چارچوب قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با زورافزایی (دوپینگ) مصوب ۱۳۸۸/۰۷/۲۱ و قانون معاهده عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در آژانس مبارزه با زورافزایی (دوپینگ) مصوب ۱۳۹۰/۰۷/۲۰ و اجرای مقررات حاکم بر مبارزه با زورافزایی اقدام نماید. توزیع و فروش هرگونه کالا یا اقلام مرتبط با زورافزایی در باشگاه‌های ورزشی ممنوع می‌باشد. وزارت با هماهنگی قوه قضائیه مکلف است ظرف مدت حداکثر سه‌ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، دستور العمل رسیدگی به تخلفات باشگاه‌ها را تهیه و به تصویب هیئت‌وزیران برساند.

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: از آنجاکه پدیده دوپینگ و استفاده از مواد نیروزا در سطوح مختلف ورزش پایه و قهرمانی پیامدهای مخربی بر ابعاد سلامتی، فرهنگی، اجتماعی و ملی دارد. بنابراین ضروری است که هرگونه دسترسی به انواع مختلف مکمل‌ها و مواد نیروزا و هرگونه قرص و دارو در محل باشگاه‌های ورزشی ممنوع شود. مطابق با گزارش ایران نادو در سال ۲۰۲۳ تعداد ۲۱ ورزشکار در رشته‌های ورزش قهرمانی به‌علت دوپینگ با میزان محرومیت بالای یک‌سال محروم و در سال ۲۰۲۴ نیز تعداد ۹ ورزشکار رشته‌های ورزش قهرمانی بیش از سه سال محروم شده‌اند [۱۱]. در کنار ضرورت مقابله با دوپینگ در ورزش قهرمانی یکی از موضوعات پژوهشی در ده‌های اخیر موضوع «دوپینگ تناسب اندام» است. با توجه به گسترش باشگاه‌های ورزشی تناسب اندام و بدن‌سازی و با توجه به تبلیغات رسانه‌ای که تأکید زیادی بر بدن و ظاهر زیبا دارد، بنابراین پدیده استفاده از مواد نیروزا (دوپینگ) در باشگاه‌های ورزشی تناسب اندام و بدن‌سازی یکی از تهدیدات جدی و بالقوه برای سلامتی افراد است.

■ در راستای شفافیت و اجرای هماهنگ و مبارزه جدی با عرضه و توزیع انواع قرص‌ها، آمپول‌ها، داروها و مواد نیروزای مجاز و غیرمجاز در محل کلیه باشگاه‌های ورزشی، باید آیین‌نامه اجرایی این ماده تدوین و ابلاغ شود. در این راستا پیشنهاد می‌شود متن این ماده به شکل زیر اصلاح شود:

«وزارت موظف است نسبت به حمایت، نظارت و هماهنگ‌سازی فعالیت‌های کلیه نهادهای ورزشی اعم از کمیته ملی المپیک، کمیته ملی پارالمپیک، فدراسیون‌ها، انجمن‌ها، هیئت‌ها و کمیته‌های ورزشی به‌منظور حسن اجرای وظایف در زمینه همکاری با ستاد ملی مبارزه با زورافزایی (دوپینگ) در چارچوب قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با زورافزایی (دوپینگ)، مصوب ۱۳۸۸/۰۷/۲۱ و قانون معاهده عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در آژانس مبارزه با زورافزایی، مصوب ۱۳۹۰/۰۷/۲۰ و اجرای مقررات حاکم بر مبارزه با زورافزایی اقدام کند. توزیع و فروش هرگونه کالا یا اقلام مرتبط با زورافزایی در باشگاه‌های ورزشی ممنوع است. وزارت با هماهنگی قوه قضائیه مکلف است ظرف مدت حداکثر سه‌ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، دستور العمل رسیدگی به تخلفات باشگاه‌ها را تهیه و به تصویب هیئت‌وزیران برساند.»

فصل پنجم: نقش دولت و نهادهای عمومی

این فصل در برگیرنده سه ماده است. این مواد بر ممنوعیت تصدیگری دستگاه‌های اجرایی در امر باشگاه‌داری و تیم‌داری در ورزش حرفه‌ای، تطبیق و تعیین تکلیف فعالیت‌های باشگاه‌ها با این قانون و همچنین شرایط تأسیس شعبه یا شعب باشگاه تأکید دارد.
ماده (۹): این ماده بر ممنوعیت تصدیگری دستگاه‌های اجرایی در امر باشگاه‌داری و تیم‌داری در ورزش حرفه‌ای تأکید دارد.

جدول ۱۰. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۹) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۹)	-	هرگونه تصدیگری دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری در امر باشگاه‌داری و تیم‌داری در ورزش حرفه‌ای ممنوع است. پرداخت هرگونه وجهی از محل بودجه کل کشور به هر شکل و هر نحو به ورزش حرفه‌ای در حکم تصرف غیر قانونی در جوه و اموال دولتی است.	تأیید این بخش از حکم

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: این حکم، موجبات حذف تصدیگری دستگاه‌های اجرایی در امر باشگاه‌داری و تیم‌داری در ورزش حرفه‌ای را فراهم می‌سازد و شرایط را برای مردمی‌سازی و حضور بخش خصوصی در مالکیت و مدیریت باشگاه‌های ورزشی را فراهم می‌آورد.
ماده (۱۰): تطبیق و تعیین تکلیف فعالیت‌های باشگاه‌ها با قانون نظام جامع باشگاه‌داری در این ماده مورد تأکید قرار گرفته است.

جدول ۱۱. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۱۰) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۱۰)	-	کلیه باشگاه‌های ورزشی مکلفند حداکثر به مدت یک سال از زمان لازم‌الاجرا شدن این قانون، نسبت به تطبیق و تعیین تکلیف فعالیت‌های خود در چارچوب این قانون اقدام نمایند.	تأیید این بخش از حکم

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: نظر به رویکردها، الزامات و تکالیفی که در این نظام جامع باشگاه‌داری بر عهده باشگاه‌ها گذاشته شده، در نتیجه در این ماده تطبیق و تعیین تکلیف فعالیت‌های باشگاه‌ها با قانون نظام جامع باشگاه‌داری مورد تأکید قرار گرفته است.
ماده (۱۱): لزوم اخذ مجوز برای تأسیس شعبه یا شعب باشگاه و همچنین شرایط حضور تیم‌های باشگاه‌ها در مسابقات، در این ماده مورد اشاره قرار گرفته است.

جدول ۱۲. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۱۱) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۱۱)	-	تأسیس شعبه یا شعب باشگاه با اخذ مجوز مستقل از وزارت مجاز است. هر باشگاه ورزشی فقط مجاز به معرفی و حضور یک تیم در یک رشته ورزشی در هر جنسیت و در هر سطح از مسابقات ورزشی است.	پیشنهاد اصلاحی: تأسیس شعبه یا شعب باشگاه با اخذ مجوز مستقل از وزارت مجاز است. هر باشگاه ورزشی فقط مجاز به معرفی و حضور یک تیم در هر رشته ورزشی در هر جنسیت و در هر سطح از مسابقات ورزشی است.

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: تأسیس شعبه یا شعب باشگاه‌های ورزشی یکی از شرایط توسعه و زنجیره‌ای کردن باشگاه‌ها و یکسان‌سازی خدمات ارائه شده است و زمینه‌ساز برندسازی و رشد باشگاه‌هاست.

■ در این ماده ذکر شده است «هر باشگاه ورزشی فقط مجاز به معرفی و حضور یک تیم در یک رشته ورزشی در هر جنسیت و در هر سطح از مسابقات ورزشی است». نظر به اینکه در ماده (۶)، فعالیت باشگاه‌های حرفه‌ای منحصر به یک رشته ورزشی نشده است، در نتیجه در این ماده پیشنهاد می‌شود عبارت «یک رشته ورزشی» به «هر رشته ورزشی» اصلاح شود.

فصل ششم: حمایت‌ها و تسهیلات

از آنجاکه لایحه نظام جامع باشگاه‌داری موجبات سازماندهی وضعیت باشگاه‌های ورزشی کشور را فراهم می‌سازد؛ لذا توجه به ارائه تسهیلات و حمایت‌های لازم از باشگاه‌های ورزشی یکی از ملزومات اصلی لایحه است که باید همان‌طور که از عنوان آن بر می‌آید، چالش‌ها و نابسامانی‌های باشگاه‌های ورزشی را نیز پوشش دهد؛ چراکه در حال حاضر، حدود ۳۳۷۸۶ باشگاه ورزشی در کشور در حال فعالیت هستند که اکثر آنها نیز در راستای ارائه خدمات عمومی ورزشی در جامعه در حال فعالیت هستند. لذا نظام‌مند کردن فعالیت‌های باشگاه‌های ورزشی عمومی و حرفه‌ای و همچنین ارائه تسهیلات و مشوق‌های کارآمد برای تمامی ارکان این حوزه می‌تواند زمینه‌های توسعه ورزش کشور را فراهم آورد. در این راستا، این فصل دربرگیرنده حمایت‌ها و تسهیلات برای باشگاه‌ها و مشتمل بر ۱۱ ماده است.

ماده (۱۲): این ماده بر اعطای مجوز کاربری تجاری برای متقاضیان احداث باشگاه ورزشی تأکید دارد.

جدول ۱۳. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۱۲) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جز، و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۱۲)	-	شهر داری‌ها و کمیسیون موضوع ماده (۵) قانون تأسیس شورای عالی شهر سازی و معماری ایران مصوب ۱۳۵۱ و اصلاحات بعدی آن در سراسر کشور موظفند، در صورت درخواست متقاضیان بخش خصوصی و تعاونی جهت احداث و بهره‌برداری باشگاه ورزشی، بیست درصد (۲۰٪) از اراضی و یا زیربنای ساختمان، متناسب با سطح اشغال و تراکم مجاز را به کاربری تجاری تغییر داده و پروانه احداث با کاربری تجاری را صادر نمایند. مجوز ایجاد کاربری تجاری باید در راستای فعالیت‌های تجاری و خدماتی بر اساس طرح‌های جامع، تفصیلی و هادی باشد.	پیشنهاد اصلاحی: شهر داری‌ها از طریق کمیسیون موضوع ماده (۵) قانون تأسیس شورای عالی شهر سازی و معماری ایران مصوب ۱۳۵۱ و اصلاحات بعدی آن در سراسر کشور موظفند، در صورت درخواست متقاضیان بخش خصوصی و تعاونی جهت احداث و بهره‌برداری باشگاه ورزشی، بیست درصد (۲۰٪) از زیربنای ساختمان، متناسب با سطح اشغال و تراکم مجاز را به کاربری تجاری تغییر داده و پروانه احداث با کاربری تجاری را صادر نمایند. تبصره - مجوز ایجاد کاربری تجاری باید در راستای فعالیت‌های تجاری و خدماتی بر اساس طرح‌های جامع، تفصیلی و هادی باشد.

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: یکی از موانع و عواملی که موجب عدم رغبت و انگیزه بخش خصوصی جهت سرمایه‌گذاری در ورزش است، به‌صرفه و یا سودده نبودن فعالیت در حوزه باشگاه‌داری است. در نتیجه اعطای مجوز کاربری تجاری به‌عنوان یک مشوق برای بخش خصوصی خواهد بود. ■ در این ماده اشاره شده است «شهر داری‌ها و کمیسیون موضوع ماده (۵)»؛ از آنجاکه کمیسیون ماده (۵) به‌عنوان یکی از زیرمجموعه‌های شهر داری‌هاست در نتیجه پیشنهاد می‌گردد این عبارت، به عبارت «شهر داری‌ها از طریق کمیسیون موضوع ماده (۵)» اصلاح شود. علاوه بر این جهت جلوگیری از کاهش سرانه ورزشی، پیشنهاد می‌گردد واژه اراضی در عبارت «بیست درصد (۲۰٪) از اراضی و یا زیربنای ساختمان» حذف شود. علاوه بر این، پیشنهاد می‌گردد عبارت «مجوز ایجاد کاربری تجاری باید در راستای فعالیت‌های تجاری و خدماتی بر اساس طرح‌های جامع، تفصیلی و هادی باشد» به‌عنوان یک تبصره ذکر گردد.

ماده (۱۳): در این ماده، وزارتخانه‌های راه و شهرسازی و جهاد کشاورزی، بنیاد مسکن انقلاب اسلامی و شهرداری‌ها به در اختیار قرار دادن اراضی برای کاربری ورزشی به بخش خصوصی مکلف شده‌اند.

جدول ۱۴. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۱۳) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۱۳)	-	وزارتخانه‌های راه و شهرسازی و جهاد کشاورزی، بنیاد مسکن انقلاب اسلامی و شهرداری‌ها مکلفند با معرفی وزارت اراضی مناسب برای احداث اماکن ورزشی در سطح کشور را به قیمت ارزش معاملاتی اعلام شده توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و همچنین تقسیط آن به وزارت جهت احداث باشگاه‌های ورزشی با رعایت مفاد ماده (۱۳) قانون محاسبات عمومی به بخش خصوصی واگذار و درآمد حاصله را به حساب خزانه‌داری کل کشور واریز نمایند. تغییر کاربری این اراضی ممنوع است.	تأیید این بخش از حکم

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: با توجه به پایین بودن میزان سرانه‌های ورزشی کشور و علم به این موضوع که توسعه و تعمیم ورزش همگانی نیازمند هم‌افزایی و همکاری تمامی دستگاه‌های اجرایی است؛ این ماده، موجب افزایش سرانه‌های ورزشی از طریق اراضی در اختیار وزارتخانه‌های راه و شهرسازی و جهاد کشاورزی، بنیاد مسکن انقلاب اسلامی و شهرداری‌ها می‌شود.

ماده (۱۴): این ماده به واگذاری اماکن ورزشی به صورت فروش اقساطی حداکثر ۱۰ ساله به باشگاه‌های دارای شرایط اشاره دارد.

جدول ۱۵. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۱۴) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۱۴)	-	واگذاری اماکن ورزشی به صورت فروش اقساطی حداکثر ۱۰ ساله پس از تصویب هیئت‌وزیران به باشگاه‌هایی که حداقل ۳ سال متوالی در ۳ رشته ورزشی (حداقل یک رشته ورزشی بانوان) در بالاترین سطح تیم‌گان‌ها حضور فعال داشته‌اند، مجاز است. در اجرای این ماده به هر باشگاه حداکثر ۲ حد اکثر ۲ ورزشگاه قابل واگذاری است.	پیشنهاد اصلاحی: واگذاری اماکن ورزشی به صورت فروش اقساطی حداکثر ۱۰ ساله پس از تصویب هیئت‌وزیران به باشگاه‌هایی که حداقل ۳ سال متوالی در ۳ رشته ورزشی (حداقل یک رشته ورزشی بانوان) در بالاترین سطح تیم‌گان‌ها شرکت داشته باشند، مجاز است. در اجرای این ماده به هر باشگاه حداکثر ۲ ورزشگاه قابل واگذاری است. واگذاری با رعایت آیین‌نامه مالی و معاملاتی صورت می‌گیرد.

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: از آنجاکه کاهش تصدیگری دولت در ورزش، به‌عنوان یکی از اهداف نظام جامع باشگاه‌داری در نظر گرفته شده است، در نتیجه این ماده گامی مؤثر در این راستا و همچنین حمایت از باشگاه‌ها جهت توسعه و ارائه خدمات به جامعه ورزش می‌شود.

■ در این ماده از عبارت «بالاترین سطح تیم‌گان‌ها حضور فعال داشته‌اند...» استفاده شده است. با توجه به تفسیر پذیر بودن «حضور فعال داشتن»؛ پیشنهاد می‌شود این عبارت به «شرکت داشته باشند» اصلاح شود. همچنین جهت قانونمندسازی واگذاری اماکن، پیشنهاد می‌شود در انتهای این ماده عبارت «واگذاری با رعایت آیین‌نامه مالی و معاملاتی صورت می‌گیرد» اضافه شود.

ماده (۱۵): این ماده بر لحاظ وجوه هزینه‌های صورت گرفته توسط بخش خصوصی برای توسعه زیرساخت اختصاصی باشگاه‌های ورزشی بانوان، جانبازان، توان‌یابان و احداث اماکن ورزش زورخانه‌ای و پهلوانی تأکید دارد.

جدول ۱۶. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۱۵) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۱۵)	-	در راستای اجرای بند «ت» ماده (۷۸) قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت، مصوب ۱۴۰۳/۳/۱، وجوه هزینه‌های صورت گرفته توسط بخش خصوصی برای توسعه زیرساخت اختصاصی باشگاه‌های ورزشی بانوان، جانبازان، توان‌یابان و احداث اماکن ورزش زورخانه‌ای و پهلوانی با اولویت مناطق کم‌برخوردار و سرانه ورزشی زیر میانگین کشوری و متناسب با سند آمایش سرزمینی ورزش کشور که توسط وزارت تهیه می‌شود، با تأیید وزارت و توسط سازمان امور مالیاتی کشور به‌عنوان اعتبار مالیاتی محسوب می‌شود.	در راستای اجرای بند «ت» ماده (۷۸) قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت، مصوب ۱۴۰۳/۳/۱، وجوه هزینه‌های صورت گرفته توسط بخش خصوصی برای توسعه زیرساخت اختصاصی باشگاه‌های ورزشی بانوان، جانبازان، توان‌یابان و احداث اماکن ورزش زورخانه‌ای و پهلوانی با اولویت مناطق کم‌برخوردار و سرانه ورزشی زیر میانگین کشوری و متناسب با سند آمایش سرزمینی ورزش کشور که توسط وزارت تهیه می‌شود، با تأیید وزارت و توسط سازمان امور مالیاتی کشور به‌عنوان اعتبار مالیاتی محسوب می‌شود.

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: در راستای تحقق سیاست‌های اصل (۴۴) قانون اساسی و اهمیت به کارگیری بخش خصوصی در توسعه و تکمیل اماکن ورزشی کشور و با توجه به پایین بودن سرانه‌های ورزشی، توزیع نامتوازن اماکن ورزشی و عدم توسعه زیرساخت‌های ورزش بانوان، توان‌یابان و ورزش‌های زورخانه‌ای و پهلوانی، این ماده، به‌عنوان مشوقی برای مشارکت بخش خصوصی خواهد بود.

■ در راستای تعیین مرجع تعیین و تأیید‌کننده اعتبار مالیاتی فوق، پیشنهاد می‌شود متن این ماده به شکل زیر اصلاح شود:

«در راستای اجرای بند «ت» ماده (۷۸) قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت، مصوب ۱۴۰۳/۳/۱، وجوه هزینه‌های صورت گرفته توسط بخش خصوصی برای توسعه زیرساخت اختصاصی باشگاه‌های ورزشی بانوان، جانبازان، توان‌یابان و احداث اماکن ورزش زورخانه‌ای و پهلوانی با اولویت مناطق کم‌برخوردار و سرانه ورزشی زیر میانگین کشوری و متناسب با سند آمایش سرزمینی ورزش کشور که توسط وزارت تهیه می‌شود، با تأیید وزارت و توسط سازمان امور مالیاتی کشور به‌عنوان اعتبار مالیاتی محسوب می‌شود.»

ماده (۱۶): در این ماده بر گذران خدمت سربازی ورزشکاران دارای شرایط در باشگاه‌های ورزشی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران تأکید شده است.

جدول ۱۷. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۱۶) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۱۶)	-	مشمولین خدمت سربازی که حداقل دو سال متوالی قبل از مشمولیت، در عضویت یک باشگاه ورزشی شرکت‌کننده در بالاترین سطوح تیم‌گان باشند، با درخواست وزارت و هماهنگی ستاد کل نیروهای مسلح می‌توانند خدمت مقدس سربازی خود را پس از طی دوره آموزش نظامی، در باشگاه‌های ورزشی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و سایر باشگاه‌ها با تأیید ستاد کل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران سپری نمایند.	پیشنهاد اصلاحی: مشمولین خدمت سربازی که حداقل دو سال متوالی قبل از مشمولیت، در عضویت یک باشگاه ورزشی شرکت‌کننده در بالاترین سطوح تیم‌گان باشند، با درخواست وزارت و هماهنگی ستاد کل نیروهای مسلح می‌توانند خدمت مقدس سربازی خود را پس از طی دوره آموزش نظامی، در باشگاه‌های ورزشی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و سایر باشگاه‌ها با تأیید ستاد کل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران سپری نمایند.

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: گذران خدمت سربازی ورزشکاران در باشگاه‌های ورزشی به‌عنوان یکی از تدابیری است که از هدر رفتن استعداد های ورزشی به‌دلیل گذران دوران خدمت سربازی در فعالیت‌های غیر مرتبط ورزشی جلوگیری می‌نماید.

■ از آنجاکه در این ماده گذران خدمت سربازی برای ورزشکاران دارای شرایط، در باشگاه‌های ورزشی نیروهای مسلح میسر شده، جهت گسترش دامنه بهره‌گیری از خدمات این ورزشکاران و ایجاد شرایط برای رشد آنها، پیشنهاد می‌شود عبارت «و سایر باشگاه‌ها با تأیید ستاد کل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران» به انتهای این حکم اضافه شود.

ماده (۱۷): این ماده بر تعیین حقوق مادی و معنوی باشگاه‌های ورزشی تأکید دارد.

جدول ۱۸. پیشنهاد های اصلاحی و الحاقی ماده (۱۷) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۱۷)	-	باشگاه‌ها، ذی‌نفعان اصلی کلیه حقوقی هستند که ناشی از برگزاری مسابقات و دیگر رویدادهای رسمی باشگاهی می‌باشد. این حقوق شامل هر نوع منافع ملی، سمعی و بصری، ضبط رادیویی، حقوق تولید و پخش تلویزیون، حقوق چند رسانه‌ای، بهره‌برداری از نشان (آرم) ها می‌باشد و متقاضیان بهره‌برداری از این حقوق باید با صاحبان آن توافق نمایند.	پیشنهاد اصلاحی: باشگاه‌ها ذی‌نفعان اصلی کلیه حقوقی هستند که ناشی از برگزاری مسابقات و دیگر رویدادهای رسمی باشگاهی می‌باشد. این حقوق شامل هر نوع منافع مالی و معنوی، سمعی و بصری، ضبط رادیویی، حقوق تولید و پخش تلویزیون، حقوق چند رسانه‌ای، بهره‌برداری از نشان (آرم) ها می‌باشد و متقاضیان بهره‌برداری از این حقوق باید با صاحبان آن توافق نمایند.
	تبصره «۱»	وزارت مکلف است سه ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، آیین‌نامه چگونگی تأمین، تسهیم منافع بین ذی‌نفعان و وظایف دستگاه‌های مرتبط را با لحاظ کیفیت و کمیت به تصویب هیئت وزیران برساند.	وزارت مکلف است سه ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، آیین‌نامه چگونگی تأمین، تسهیم منافع بین ذی‌نفعان و وظایف دستگاه‌های مرتبط را با لحاظ کیفیت و کمیت به تصویب هیئت وزیران برساند.
	تبصره «۲»	در خصوص تعیین میزان حق پخش مرتبط با سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران مطابق با آیین‌نامه نحوه تعیین میزان حقوق پخش تلویزیونی مسابقات ورزشی و چگونگی تأمین و تسهیم آن بین ذی‌نفعان (موضوع بند «الف» ماده (۷۸) قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت) اقدام می‌شود.	تأیید این بخش از حکم

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: با توجه به اهمیت حق پخش رسانه‌ای و حقوق چند رسانه‌ای و بهره‌برداری از نشان (آرم) ها در ورزش و علم به این موضوع که حق پخش رسانه‌ای باشگاه‌های ورزشی یکی از کلیدی‌ترین ارکان تأمین مالی باشگاه‌های ورزشی است اجرای الزامات تعیین شده در این ماده به تعیین مالکیت مادی و معنوی حقوق باشگاه‌های ورزشی کمک شایانی خواهد نمود.

■ با توجه به وجود ابهام در مورد عبارت «این حقوق شامل هر نوع منافع ملی...» و نظر به اینکه منافع باشگاه‌ها در این ماده متمرکز از منافع مادی و معنوی است در نتیجه پیشنهاد می‌شود این عبارت به «این حقوق شامل هر نوع منافع مالی و معنوی» اصلاح شود.

■ در تبصره «۱»، باید ضابطه تعیین چگونگی تأمین، تسهیم منافع آن بین ذی‌نفعان و وظایف دستگاه‌های مرتبط را مشخص کرد. در این راستا پیشنهاد می‌شود این تبصره به شکل زیر اصلاح شود:

«وزارت مکلف است سه ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، آیین‌نامه چگونگی تأمین، تسهیم منافع آن بین ذی‌نفعان و وظایف دستگاه‌های مرتبط را بر اساس ماده (۷۸) قانون برنامه توسعه و با لحاظ کیفیت و کمیت به تصویب هیئت وزیران برساند».

ماده (۱۸): این ماده شامل الزام باشگاه‌های ورزشی به بیمه کردن شاغلین است.

جدول ۱۹. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۱۸) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جز، و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۱۸)	-	مؤسسان باشگاه‌های ورزشی مکلفند در چارچوب قوانین کار و تأمین اجتماعی نسبت به بیمه نمودن شاغلین خود اقدام نمایند و لازم است برای تمدید پروانه سالانه باشگاه مستندات مربوط به آن را با رعایت ضوابط فنی ارائه نمایند. همچنین مؤسسان باشگاه‌های ورزشی موظفند نسبت به بیمه حوادث و بیمه مسئولیت مدنی باشگاه‌ها اقدام لازم را به عمل آورند. دستور العمل اجرایی این ماده توسط وزارت و سازمان تأمین اجتماعی تهیه و ابلاغ می‌گردد.	پیشنهاد اصلاحی: مؤسسان باشگاه‌های ورزشی مکلفند در چارچوب قوانین کار و تأمین اجتماعی نسبت به بیمه نمودن شاغلین خود اقدام نمایند و لازم است برای تمدید پروانه سالانه باشگاه مستندات مربوط به بیمه را با رعایت ضوابط فنی ارائه نمایند. همچنین مؤسسان باشگاه‌های ورزشی موظفند نسبت به بیمه حوادث و بیمه مسئولیت مدنی باشگاه‌ها اقدام لازم را به عمل آورند. آیین‌نامه اجرایی این ماده توسط وزارت و سازمان تأمین اجتماعی تهیه و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: یکی از مشکلات شاغلین و خصوصاً مربیان باشگاه‌های ورزشی، همواره عدم پرداخت بیمه از سوی کارفرمایان است. علاوه بر این، با توجه به بروز حوادث غیرمترقبه و عواقب ناشی از آن برای شاغلین در باشگاه‌های ورزشی، لازم است تا مؤسسان باشگاه‌های ورزشی اقدام به بیمه حوادث و مسئولیت مدنی باشگاه کنند. در این راستا، این ماده شرایط و حمایت قانونی لازم را فراهم می‌آورد.

■ در این ماده از واژه دستورالعمل استفاده شده است و از آنجاکه در قانون از طریق آیین‌نامه شرایط اجرای قانون مشخص می‌شود، در نتیجه پیشنهاد می‌گردد این واژه به آیین‌نامه اصلاح شود. همچنین در انتهای متن، عبارت «و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد» اضافه شود. با توجه به موارد فوق، پیشنهاد می‌شود، این ماده به شکل زیر اصلاح شود:

«مؤسسان باشگاه‌های ورزشی مکلفند در چارچوب قوانین کار و تأمین اجتماعی نسبت به بیمه نمودن شاغلین خود اقدام نمایند و لازم است برای تمدید پروانه سالانه باشگاه مستندات مربوط به آن را با رعایت ضوابط فنی ارائه نمایند. همچنین مؤسسان باشگاه‌های ورزشی موظفند نسبت به بیمه حوادث و بیمه مسئولیت مدنی باشگاه‌ها اقدام لازم را به عمل آورند. آیین‌نامه اجرایی این ماده توسط وزارت و سازمان تأمین اجتماعی تهیه و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد».

ماده (۱۹): در این ماده به چگونگی ارائه امتیازات این قانون به باشگاه‌ها تأکید شده است.

جدول ۲۰. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۱۹) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جز، و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۱۹)	-	باشگاه‌هایی می‌توانند از امتیازات موجود در این قانون بهره‌مند شوند که عضو اتحادیه‌های باشگاه‌های ورزشی باشند.	تأیید این بخش از حکم

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: از آنجاکه ارائه هر مشوقی نیازمند رعایت اصول و مقررات مربوطه است، لذا ارائه تسهیلات مرتبط با نظام جامع باشگاه‌داری نیز باید در چارچوب رعایت ضوابط این قانون توسط باشگاه‌های ورزشی از جمله عضویت آنها در اتحادیه باشگاه‌های ورزشی باشد. **ماده (۲۰):** این ماده بر توسعه ورزش دریامحور و دربرگیرنده پنج بند و یک تبصره است.

جدول ۲۱. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۲۰) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۲۰)	-	بهمنظور تحقق سیاست‌های کلی توسعه دریامحور ابلاغی مقام معظم رهبری (۱۶/۸/۲۰۱۴) و حمایت از گسترش باشگاه‌های ورزشی دریامحور دولت مکلف به انجام اقدامات زیر با رعایت ملاحظات فرهنگ اسلامی - ایرانی است:	تأیید این بخش از حکم
	بند «الف»	تدوین نقشه راه و برنامه عملیاتی گسترش رشته‌های ورزشی دریامحور با رویکرد سیاستگذاری یکپارچه و هم‌افزایی نهادها و دستگاه‌های ذی‌ربط توسط وزارت طرف سه‌ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون و تصویب در شورای عالی ورزش و تربیت بدنی.	پیشنهاد اصلاحی: تدوین نقشه راه و برنامه عملیاتی گسترش رشته‌های ورزشی دریامحور با رویکرد سیاستگذاری یکپارچه و هم‌افزایی نهادها و دستگاه‌های ذی‌ربط توسط وزارت طرف سه‌ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون که با تأیید شورای عالی ورزش و تربیت بدنی به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.
	بند «ب»	صدور مجوزهای لازم برای واردات امکانات و تجهیزات مورد نیاز رشته‌های ورزشی دریامحور که مشابه داخلی ندارند برای باشگاه‌های متقاضی با معافیت حقوق ورودی و با رعایت قانون تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار.	تأیید این بخش از حکم
	تبصره	فهرست مصادیق این بند توسط وزارت با همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت سه‌ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون تعیین و ابلاغ می‌گردد.	تأیید این بخش از حکم
	بند «پ»	برگزاری سالانه و دوره‌های رویدادهای ملی و بین‌المللی ورزشی دریامحور در سواحل مکران و جزایر تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی.	پیشنهاد اصلاحی: پ (برگزاری سالانه و دوره‌های رویدادهای ملی و بین‌المللی ورزشی دریامحور در سواحل کشور با اولویت سواحل مکران و جزایر تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی.
	بند «ت»	تأسیس و بهره‌برداری باشگاه‌های دریایی و ساحلی در اراضی ساحلی و حریم ۶۰ متر با رعایت ملاحظات محیط زیستی و احداث سازه‌های سبک توسط اشخاص حقیقی و حقوقی و با رعایت ماده (۱۳) این قانون بلامانع است.	تأیید این بخش از حکم
	بند «ث»	بومی‌سازی و حمایت از تولید تجهیزات مورد نیاز رشته‌های ورزشی دریامحور با استفاده از منابع موضوع ماده (۱) قانون جهش تولید دانش‌بنیان مصوب ۱۴۰۱/۰۲/۱۱	تأیید این بخش از حکم

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: در راستای اجرای سیاست‌های کلی توسعه دریامحور ابلاغی مقام معظم رهبری ۱۶/۰۸/۱۴۰۲، مواد (۶۰) و (۶۱) قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران، مصوب ۱۴۰۳/۰۳/۰۱ با موضوع توسعه اقتصاد دریامحور لازم است تا از ظرفیت‌های سواحل شمالی و جنوبی کشور به‌ویژه سواحل مکران و جزایر تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی جهت تقویت ورزش و رویدادهای ورزشی و همچنین ایجاد زمینه برای رشد اقتصادی این مناطق استفاده شود. علاوه بر این با لحاظ کردن اینکه حدود ۲ درصد از تولید ناخالص داخلی کشور مرتبط با کسب و کارهای دریایی بوده و این نرخ در سایر کشورها به ۵۰ درصد هم رسیده، لذا لازم است تا با بهره‌گیری از ۵۸۰۰ کیلومتر مرز آبی خدادادی و قرارگیری هفت استان مهم کشور در کنار سواحل سرزمینی به توسعه فعالیت‌های باشگاهی در راستای ورزش‌های دریامحور اقدام کرد و این ماده می‌تواند شرایط قانونی لازم را فراهم آورد.

■ در بند «الف»، نقشه راه و برنامه عملیاتی گسترش رشته‌های ورزشی دریامحور باید در شورای عالی ورزش و تربیت بدنی مورد تأیید و در نهایت به تصویب هیئت وزیران برسد. در نتیجه پیشنهاد می‌شود متن این بند به شکل زیر اصلاح شود:

«تدوین نقشه راه و برنامه عملیاتی گسترش رشته‌های ورزشی دریامحور با رویکرد سیاستگذاری یکپارچه و هم‌افزایی نهادها و دستگاه‌های ذی‌ربط توسط وزارت ظرف سه‌ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون که با تأیید شورای عالی ورزش و تربیت بدنی به تصویب هیئت وزیران می‌رسد».

■ در بند «پ»، بر برگزاری سالانه و دوره‌های رویدادهای ملی و بین‌المللی ورزشی دریامحور در سواحل مکران و جزایر تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی تأکید شده است. با توجه به فرصت‌ها و زیرساخت‌های موجود در سایر سواحل کشور جهت برگزاری رویدادهای ورزشی، پیشنهاد می‌شود برگزاری این رویدادها به سواحل مکران و جزایر تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی محدود نشده و این بند به شکل زیر اصلاح شود:

«برگزاری سالانه و دوره‌های رویدادهای ملی و بین‌المللی ورزشی دریامحور در سواحل کشور با اولویت سواحل مکران و جزایر تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی».

ماده (۲۱): این حکم بر به‌کارگیری دانش‌آموختگان رشته‌های علوم ورزشی به‌عنوان «مسئول فنی» در باشگاه‌های ورزشی تأکید دارد.

جدول ۲۲. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۲۱) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی
(۲۱)	-	به‌منظور اجرای جزء «۲۱» بند «الف» و جزء «۸» بند «ب» ماده (۴) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، وزارت مکلف است نسبت به اعتبار بخشی باشگاه‌ها اقدام نماید. به همین منظور باشگاه‌ها مکلفند نسبت به‌کارگیری یک نفر از دانش‌آموختگان رشته‌های علوم ورزشی با مدرک کارشناسی به بالا به‌عنوان «مسئول فنی» منوط به اخذ تأییدیه صلاحیت فنی از وزارت اقدام نمایند. شرح وظایف مسئولین فنی، نحوه به‌کارگیری و فعالیت آنها بر اساس دستورالعملی خواهد بود که ظرف سه‌ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت تهیه و ابلاغ می‌شود.	پیشنهاد اصلاحی: به‌منظور اجرای جزء «۲۱» بند «الف» و جزء «۸» بند «ب» ماده (۴) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، وزارت مکلف است نسبت به اعتبار بخشی باشگاه‌ها اقدام نماید. به همین منظور باشگاه‌ها مکلفند نسبت به‌کارگیری یک نفر از دانش‌آموختگان رشته‌های علوم ورزشی با مدرک کارشناسی به بالا به‌عنوان «مسئول فنی» منوط به اخذ تأییدیه صلاحیت فنی از وزارت اقدام نمایند. شرح وظایف مسئولین فنی، نحوه به‌کارگیری و فعالیت آنها بر اساس آیین‌نامه‌ای خواهد بود که ظرف سه‌ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت تهیه و ابلاغ می‌شود.

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: با توجه به اینکه سالیانه تعداد قابل توجهی از دانشجویان متخصص تربیت بدنی از دانشگاه‌های برتر کشور فارغ‌التحصیل می‌شوند که بخشی از این دانشجویان باید در راستای اجرای جزء «۸» بند «ب» ماده (۴) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، مصوب ۱۳۹۹/۰۶/۱۶ در مراکز و باشگاه‌های ورزشی برای ارائه خدمات مطلوب به جامعه و نظارت مستمر بر آنها فعالیت نمایند؛ لذا هدف این حکم در نظر گرفتن تمهیدات لازم در راستای اجرایی‌سازی این امر مهم است.

■ نظر به استفاده از واژه «دستورالعمل» در متن این ماده، پیشنهاد می‌شود این واژه به واژه «آیین‌نامه» اصلاح شود.

ماده (۲۲): این ماده اشاره به فراهم‌سازی حق استفاده رایگان از اماکن ورزشی دولتی توسط فدراسیون‌ها و هیئت‌های ورزشی دارد.

جدول ۲۳. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۲۲) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۲۲)	-	وزارت مکلف است در راستای اجرای بند «۳» اصل سوم قانون اساسی، جزء «۱» بند «الف» ماده (۳)، جزء «۱» و «۲۵» بند «الف» ماده (۴) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان با موضوع دسترسی آسان و ارزان و دسترسی عموم مردم به ورزش و تحقق تربیت بدنی رایگان، مجاز است حق استفاده رایگان از اماکن ورزشی دولتی و مختص خود را با رعایت قوانین و مقررات، در اختیار فدراسیون‌ها و هیئت‌های ورزشی دارای اولویت بر اساس آمایش سرزمینی ورزش کشور که به تأیید وزارت می‌رسد قرار دهد.	تأیید این بخش از حکم
	تبصره «۱»	به‌منظور تأمین هزینه‌های نگهداری اماکن ورزشی دولتی، هیئت‌های ورزشی می‌توانند در روز دو نوبت (صبح و عصر) نسبت به برگزاری دوره‌های آموزشی و درآمدزایی از این اماکن و در روز یک نوبت (عصر) جهت بهره‌برداری سازمان‌های مردم‌نهاد، کانون‌های فرهنگی مساجد و پایگاه‌های مقاومت بسیج با استفاده از ظرفیت باشگاه‌های ورزشی اقدام نمایند.	تأیید این بخش از حکم
	تبصره «۲»	وزارت به‌منظور تضمین فرایند نظارت بر نگهداری و بهسازی اماکن ورزشی در اختیار خود، مکلف است حداکثر ۶ ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، نسبت به ایجاد سامانه نظارت راهبردی اماکن ورزشی اعم از اماکن دولتی و مازاد اقدام نماید.	تأیید این بخش از حکم
	تبصره «۳»	الحاقی	پیشنهاد الحاقی: استفاده از کلیه اماکن ورزشی دولتی و اماکن ورزشی موضوع مواد (۱۲ و ۲۲) این قانون برای مدت دو ساعت روزانه برای جانبازان، معلولان، پیشکسوتان ورزشی با تأیید فدراسیون مربوطه رایگان و برای والدین دارای سه فرزند و بیشتر نیم‌بها می‌باشد.

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: جزء «۱» بند «الف» ماده (۳) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، درباره توسعه و تعمیم ورزش همگانی و جزء «۱» بند «الف» ماده (۴) به اقدام در جهت بهره‌مندی اقشار مختلف جامعه از برنامه‌ها و فعالیت‌های ورزشی به منظور تحقق تربیت بدنی رایگان برای همه در تمام سطوح اشاره دارد که مطابق با بند «۳» اصل (۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران است. جزء «۲۵» بند «الف» ماده (۴) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان مصوب، ۱۳۹۹/۰۶/۱۶ نیز فراهم کردن بستر و امکانات لازم جهت ورزش همگانی با رویکرد ورزش آسان، ارزان و در دسترس برای عموم مردم را مورد اشاره قرار داده؛ این در حالی است که امروزه نه تنها ورزش برای عموم مردم رایگان نشده، بلکه در سال‌های اخیر میزان هزینه‌های ورزشی نیز روند صعودی را طی کرده‌اند [۶]. چراکه هم‌اکنون میزان دسترسی فدراسیون‌ها و هیئت‌های ورزشی کشور به اماکن ورزشی بسیار کم شده است؛ در حالی که مطابق با ماده (۲) آیین‌نامه نحوه فعالیت هیات‌های ورزشی استانی و شهرستانی ابلاغی، ۱۴۰۰/۹/۱۰ وزارت ورزش و جوانان، هیئت ورزشی مؤسسه‌ای غیردولتی و با مدت فعالیت نامحدود با عنوان بالاترین مرجع ذی صلاح عهده‌دار اداره رشته یا رشته‌های ورزشی در استان هستند. در حال حاضر تعداد هیئت‌های ورزشی در کشور حدود ۱۷۰۰۰ مورد بوده که شامل هیئت‌های ورزشی استان و شهرستان است. نکته قابل توجه این است که تناسبی بین هیئت‌ها و اماکن ورزشی وجود ندارد و این باعث شده است تا دسترسی هیئت‌های ورزشی و آحاد جامعه به اماکن ورزشی محدود شود و همچنین مردم جهت استفاده از باشگاه‌ها و اماکن ورزشی هزینه‌های بالایی را متحمل شوند. لذا جهت برطرف‌سازی چالش‌های موجود در خصوص همگانی و ارزان شدن ورزش، جبران کمبود مشارکت اقشار مختلف جامعه در فعالیت‌بدنی و افزایش سرانه فضای ورزشی در دسترس مردم باید متناسب با جهت‌گیری ماده (۸۸) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت اصلاحی، مصوب ۱۳۸۴/۰۷/۲۶ [۱۲]، اماکن ورزشی حاکمیتی با رعایت قوانین و مقررات در اختیار فدراسیون‌ها و هیئت‌های ورزشی دارای اولویت بر اساس آزمایش سرزمینی ورزش کشور قرار گیرد. این ماده نیز در همین راستا، بر تسهیل شرایط بهره‌برداری از اماکن ورزشی توسط فدراسیون‌ها و هیئت‌های ورزشی تأکید دارد.

■ در راستای ایجاد شرایط جهت مشارکت جانبازان، معلولان و پیشکسوتان در فعالیت‌های ورزشی و همچنین در راستای اجرای بند «ب» ماده (۲۵) قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت، مصوب ۱۴۰۰/۸/۱۹ مجلس شورای اسلامی [۱۳]، پیشنهاد می‌شود متن زیر به‌عنوان یک تبصره به این ماده الحاق شود:

«استفاده از کلیه اماکن ورزشی دولتی و اماکن ورزشی موضوع مواد (۱۲ و ۲۲) این قانون برای مدت دو ساعت روزانه برای جانبازان، معلولان، پیشکسوتان ورزشی با تأیید فدراسیون مربوطه رایگان و برای والدین دارای سه فرزند و بیشتر نیم‌بها می‌باشد».

فصل هفتم: صدور و لغو پروانه فعالیت باشگاه‌های ورزشی

این فصل متمرکز بر چگونگی صدور و لغو پروانه فعالیت باشگاه‌های ورزشی، تدوین آیین‌نامه‌های اجرایی و همچنین نسخ بندهایی از قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان بوده و مشتمل بر سه ماده است.

ماده (۲۳): در این ماده بر تدوین و ابلاغ دستورالعمل‌های اجرایی صدور و لغو پروانه فعالیت باشگاه‌های ورزشی تأکید شده است.

جدول ۲۴. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۲۳) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جز و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۲۳)	-	وزارت مکلف است نسبت به تدوین و ابلاغ دستورالعمل‌های اجرایی صدور و لغو پروانه فعالیت باشگاه‌های ورزشی پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون اقدام نماید.	پیشنهاد اصلاحی: وزارت مکلف است نسبت به تدوین و تصویب دستورالعمل‌های اجرایی صدور و لغو پروانه فعالیت باشگاه‌های ورزشی در هیئت‌وزیران، سه ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون با رعایت سایر ضوابط قانونی اقدام نماید.

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: با توجه به فرایندها و شرایط جدیدی که در این قانون برای تأسیس، فعالیت و نظارت بر عملکرد باشگاه‌های ورزشی در نظر گرفته شده نیاز است، دستورالعمل اجرایی صدور و لغو پروانه فعالیت باشگاه‌های ورزشی مجدداً توسط وزارت تدوین و به تصویب هیئت وزیران برسد.

■ در تدوین این آیین‌نامه لازم است قوانین و شرایط سایر نهادها نیز در نظر گرفته شود و همچنین برای تدوین این آیین‌نامه یک دامنه زمانی در نظر گرفته شود. در این راستا پیشنهاد می‌شود متن این ماده به شکل زیر اصلاح شود:

«وزارت مکلف است نسبت به تدوین و تصویب دستورالعمل‌های اجرایی صدور و لغو پروانه فعالیت باشگاه‌های ورزشی در

هیئت وزیران، سه‌ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون با رعایت سایر ضوابط قانونی اقدام نماید».

ماده (۲۴): این ماده بر رویکردها و جهت‌گیری‌های مورد نظر در تدوین آیین‌نامه اجرایی تأکید دارد.

جدول ۲۵. پیشنهادهای اصلاحی و الحاقی ماده (۲۴) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۲۴)	-	آیین‌نامه اجرایی این قانون ظرف مدت ۶ ماه پس از لازم‌الاجرا شدن آن با تأکید بر شفافیت‌های حقوقی، مالی و اجرایی در موضوع حق پخش رسانه‌ای، اتحادیه‌های باشگاه‌ها، صدور، تمدید و فعالیت باشگاه، ارائه تسهیلات و واگذاری اماکن ورزشی و موضوع قراردادهای ورزشی فی‌مابین اشخاص حقیقی و حقوقی (اعم از مربیان، ورزشکاران داخلی و خارجی و...) توسط وزارت تدوین می‌شود و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.	پیشنهاد اصلاحی: آیین‌نامه اجرایی این قانون ظرف مدت ۶ ماه پس از لازم‌الاجرا شدن آن با تأکید بر شفافیت‌های حقوقی، مالی و اجرایی در موضوع حق پخش رسانه‌ای، اتحادیه‌های باشگاه‌ها، صدور، تمدید و فعالیت باشگاه، ارائه تسهیلات و واگذاری اماکن ورزشی و موضوع قراردادهای ورزشی فی‌مابین اشخاص حقیقی و حقوقی (اعم از مربیان، ورزشکاران داخلی و خارجی و...) توسط وزارت تدوین می‌شود و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: تدوین آیین‌نامه‌های اجرایی این قانون در اجرای مؤثر آن نقش مهمی دارد. در نتیجه در این ماده بر رویکردها و جهت‌گیری‌های مورد نظر در تدوین آیین‌نامه اجرایی تأکید شده است.

■ در راستای تقویت آیین‌نامه‌های مربوط به صدور، تمدید و فعالیت باشگاه و همچنین واگذاری اماکن ورزشی همراه با شفافیت‌های حقوقی، مالی و اجرایی، پیشنهاد می‌شود این دو موضوع به شکل زیر در این ماده اضافه شود.

«آیین‌نامه اجرایی این قانون ظرف مدت ۶ ماه پس از لازم‌الاجرا شدن آن با تأکید بر شفافیت‌های حقوقی، مالی و اجرایی در موضوع حق پخش رسانه‌ای، اتحادیه‌های باشگاه‌ها، صدور، تمدید و فعالیت باشگاه، ارائه تسهیلات و واگذاری اماکن ورزشی و موضوع قراردادهای ورزشی فی‌مابین اشخاص حقیقی و حقوقی (اعم از مربیان، ورزشکاران داخلی و خارجی و...) توسط وزارت تدوین می‌شود و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد».

ماده (۲۵): این ماده بر نسخ بندهای «چ» و «ح» ماده (۲) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان تأکید دارد.

جدول ۲۶. پیشنهاد‌های اصلاحی و الحاقی ماده (۲۵) لایحه نظام جامع باشگاه‌داری

ماده	بند، جزء و تبصره	حکم	پیشنهاد اصلاحی و الحاقی
(۲۵)	-	بندهای «ج» و «ح» ماده (۲) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، مصوب ۱۳۹۹/۰۶/۱۶/۰۶/۱۶ می‌شود.	بندهای «ج» و «ح» ماده (۲) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، مصوب ۱۳۹۹/۰۶/۱۶/۰۶/۱۶ و همچنین قانون اجازه تأسیس باشگاه ورزشی و ورزشگاه توسط مردم با نظارت دولت، مصوب ۱۳۹۹/۰۸/۱۰/۱۰/۱۰ شورای اسلامی به جزء تبصره دو، نسخ می‌شود.

مأخذ: همان.

اظهار نظر کارشناسی: بندهای «ج» و «ح» ماده (۲) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، مصوب ۱۳۹۹/۰۶/۱۶ به ترتیب ناظر به تعریف باشگاه‌های ورزشی و اتحادیه باشگاه‌های ورزشی است. نظر به تغییر تعریف باشگاه ورزشی و تأکید بر موسسه فرهنگی ورزشی و همچنین نظر به تشکیل دو اتحادیه باشگاه‌های ورزشی و اتحادیه باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای در نظام جامع باشگاه‌داری، در نتیجه حذف این دو بند در قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان موجب اجتناب از هر گونه تفسیر و مغایرت در قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان و همچنین در نظام جامع باشگاه‌داری می‌گردد.

نظر به اینکه قانون اجازه تأسیس باشگاه ورزشی و ورزشگاه توسط مردم با نظارت دولت، مصوب ۱۳۹۹/۰۸/۱۰/۱۰/۱۰ مجلس شورای اسلامی [۱۴] به عنوان یک ماده واحد در برگیرنده شرایط اعطای مجوز تأسیس ورزشگاه و پروانه فعالیت برای باشگاه‌های ورزشی است و این شرایط در لایحه نظام جامع باشگاه‌داری مورد به‌روزرسانی و اصلاح قرار گرفته، در نتیجه پیشنهاد نسخ این قانون به جزء تبصره دو آن که مربوط به تأسیس شرکتی برای تجهیز و نگهداری تأسیسات و ساختمان‌های ورزشی است شرتکتی برای تجهیز و نگهداری تأسیسات و ساختمان‌های ورزشی تأسیس نماید. رئیس سازمان تربیت بدنی و وزیر امور اقتصادی و دارایی و رئیس سازمان برنامه و بودجه نمایندگی سهام دولت را در شرکت مزبور به عهده داشته و اساسنامه شرکت توسط سازمان تربیت بدنی ظرف دو ماه تهیه و به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید. با توجه به موارد فوق، پیشنهاد می‌شود به انتهای این ماده عبارت «قانون اجازه تأسیس باشگاه ورزشی و ورزشگاه توسط مردم با نظارت دولت، مصوب ۱۳۹۹/۰۸/۱۰/۱۰/۱۰ مجلس شورای اسلامی به جزء تبصره «۲»، نسخ می‌شود» اضافه شود و در نهایت این ماده به شکل زیر اصلاح شود: «بندهای «ج» و «ح» ماده (۲) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان، مصوب ۱۳۹۹/۰۶/۱۶/۰۶/۱۶ و همچنین قانون اجازه تأسیس باشگاه ورزشی و ورزشگاه توسط مردم با نظارت دولت، مصوب ۱۳۹۹/۰۸/۱۰/۱۰/۱۰ مجلس شورای اسلامی به جزء تبصره «۲»، نسخ می‌شود».

۶. جمع‌بندی

در این گزارش از یک سو به بررسی وضعیت موجود باشگاه‌داری در ایران و از سوی دیگر به شرح و تحلیل اصلاحات انجام گرفته بر روی شور دوم لایحه نسخه مصوب مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۲ کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی پرداخته است. لایحه مصوب کمیسیون در برگیرنده فصول، مواد، بندها و تبصره‌های قابل توجهی است که به کیفیت و جامعیت لایحه مذکور افزوده است. در این راستا می‌توان به الحاق «الزامات فرهنگی - اجتماعی» و «حمایت‌ها و تسهیلات» اشاره کرد که از یک سو موجبات توسعه فرهنگی باشگاه‌ها و از سوی دیگر شرایط و تسهیلات و حمایت‌هایی را برای باشگاه‌های ورزشی فراهم می‌آورد. علاوه بر موارد فوق، با الحاق احکامی موجبات توسعه ورزش دریا محور، دسترسی آسان و ارزان آحاد جامعه به ورزش، تشویق سرمایه‌گذاران به حضور در ورزش، تعیین منافع مالی و معنوی باشگاه‌ها و مبارزه با زورافزایی (دوپینگ) فراهم شده است. علاوه بر اصلاحات مطلوب انجام گرفته در نسخه لایحه، در این گزارش، موارد پیشنهادی از جمله اصلاح و الحاق برخی اصطلاحات در راستای اصلاح متن احکام در راستای رفع مغایرت‌های موجود با قانون اساسی و تقویت جایگاه تقنینی آنها، شکل‌گیری کانون هواداران و کارگزاری‌های نقل و انتقال بازیکنان، اصلاح شرایط تأسیس و فعالیت باشگاه‌های ورزشی، چگونگی ارائه حمایت‌ها و تسهیلات به باشگاه‌ها و در تدوین آیین‌نامه‌های اجرایی توصیه شده است.

منابع و مأخذ

- [۱] مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی (۱۴۰۳). گزارش سیاستی با عنوان «اظهار نظر کارشناسی درباره: لایحه نظام جامع باشگاه‌داری در جمهوری اسلامی ایران»، شماره مسلسل: ۱۹۸۲۹.
- [۲] لایحه نظام جامع باشگاه‌داری در جمهوری اسلامی ایران، مصوب مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۲ کمیسیون فرهنگی به مجلس شورای اسلامی.
- [۳] وزارت ورزش و جوانان (۱۴۰۲). گزارش تفصیلی پروژه‌های عمرانی نیمه‌تمام وزارت ورزش و جوانان.
- [۴] وزارت ورزش و جوانان (۱۴۰۳). گزارش درآمد حاصل از واگذاری اماکن ورزشی.
- [۵] مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی (۱۴۰۳). گزارش سیاستی با عنوان «گزارش نظارتی ارزیابی عملکرد جزء «۱» بند «الف» ماده (۳) و جزءهای «۱» و «۲۵» بند «الف» ماده (۴) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان درباره توسعه و تعمیم ورزش همگانی»، شماره مسلسل: ۱۹۹۸۳.
- [۶] مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی (۱۴۰۲). گزارش سیاستی با عنوان «گزارش تقنینی ارائه راهکارهای اثربخش جهت افزایش سرانه و دسترسی مردم به اماکن و خدمات ورزشی»، شماره مسلسل: ۱۹۴۵۹.
- [۷] قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان.
- [۸] خبرگزاری همشهری آنلاین (۱۳۹۸). <https://newspaper.hamshahrionline.ir/id/54441/>
- [۹] خبرگزاری میزان آنلاین (۱۴۰۳). <https://www.mizanonline.ir/fa/news/4771275/>
- [۱۰] خبرگزاری خبر آنلاین (۱۴۰۳). <https://www.khabaronline.ir/news/1917590/>
- [۱۱] مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی (۱۴۰۳). گزارش سیاستی با عنوان «اظهار نظر کارشناسی درباره: «لایحه نظام جامع باشگاه‌داری در جمهوری اسلامی ایران»، شماره مسلسل: ۲۰۴۶۳.
- [12] Strategic Gear (2019). The Journey of Sports Clubs Governance in Saudi Arabia.
www.strategicgears.com
- [۱۳] ایران نادو، (۱۴۰۳). لیست ورزشکاران محروم سال ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴. <http://iranado.ir/>
- [۱۴] قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت اصلاحی، مصوب (۱۳۸۴/۰۷/۲۶).
- [۱۵] قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت، مصوب ۱۴۰۰/۸/۱۹ مجلس شورای اسلامی.
- [۱۶] قانون اجازه تأسیس باشگاه ورزشی و ورزشگاه توسط مردم با نظارت دولت مصوب (۱۳۶۹/۱۰/۱۸).

گزیده سیاستی

شکل‌گیری قانون هواداران و کارگزاری‌های نقل و انتقال بازیکنان، اصلاح شرایط تأسیس و فعالیت باشگاه‌های ورزشی، چگونگی ارائه حمایت‌ها و تسهیلات به باشگاه‌ها در تدوین آیین‌نامه‌های اجرایی از جمله مواردی است که در شور دوم لایحه جامع باشگاه‌داری به مصوبه کمیسیون الحاق شد.

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی

تهران، خیابان پاسداران، روبروی پارک نیاوران (ضلع جنوبی، پلاک ۸۰۲)

تلفن: ۷۵۱۸۳۰۰۰ صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۵۸۵۵ پست الکترونیک: mrc@majles.ir

وبسایت: rc.majles.ir